

 Edebiyat Defteri

Özge Özgen -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
17 Nisan 2020 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Belki bir gün

Belki bir gün
Ŗu kızıl daçlarımı
Hüzün rengine boyarım'da,
Bırakır giderim bu son baharları
olduğu yerde.
Sonrada unutulur bütün Ŗiirlerim,
Ölürüm belkide.
Sen o vakit;
Toplayıp bütün beyaz papatyaları,
Ört üstüme olur mu?

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1076194/belki-bir-gun.html>

Aşk Değilim

Bir Őirlik
Ömrüm kaldı yarına.
Yaz beni...
Ölmezsem her mısrada
Aşk değilim...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1076298/ask-degilim.html>

Yalnız bir kadınım ben

Aslında
Yalnız bir kadınım ben
Unutalı çok oldu gökyüzü beni
Ve mavi denizlerde ölü balıklar bulduğum
O günden beri
Kendi kimsesizliğim saklar beni
Çok eskidendi
Gülümse demiştim kendime
Şehre badem ağaçları diksinler
Ve güneşi maviye boyamak istemiştim
Bütün gök benimdi sözde
Oysa ki ben
Soluk bir gök kuşağından ibaretim
Ve bu şehir hiç mavi değil
Anlayacağın
Pahalıya mal oldu bana
Seni sevmek...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1076512/yalniz-bir-kadinim-ben.html>

Bıçak

Bir dal sigaram kaldı Mira!
İki parmak arası acı.
Kalbimi büyüttüm bir sonbahar sababında
Sığdırdım için de ne varsa.

Şimdi bir yabancının parmak izleri kaldı üstümde
Kırk kez yıkadım çıkmıyor işte!

Oysa ki,
Gözlerine baka baka ağladım dün gece
Beyaz inci tanelerimi sundum önüne
Bir günahın ucunda uyandım sabaha
Bir ağız dolusu küfür işittim bir yabancının dudaklarından..

Ölmek de neymiş Mira!
Keskin bir bıçağın ucunda kanadı kalbim.
Diz üstü seyrettim gelmişini geçmişini hayatın
Sonra bir tabuta yatırdılar beni
Yalnızlığım kadar kefenim oldu.
Soğuk,
Taş gibi ve ıslak..

Bir gün her şey bitti dediler bana.
Bir sigara yanığı kadar bile etmedi sevdam.

Ölmek de neymiş Mira!
Acı diye bir şey var şurda.
Kalbimi bir bıçağın ucuna koydular..

Ağladım oysa,
Bir yabancının gözlerine baka baka ağladım.
Yağmurlar yanaştı kirpiğimin ucuna
Vedalarımı sığdırdım iki parmak arası bir sigara.
Küllerim döküldü avuçlarıma.
Sonra yaktım bütün gemileri
Ölmek de neymiş Mira!
Kalbimi bir bıçağın ucuna yatırdılar ...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1076687/bicak.html>

Senin Suçun

"Şayet
Bugünlerde ölürsem,
Ruhumu şu gamsız kuşların kanatlarına bağışlayacağım.
Bu şiirler zaten benim değil
Hepsi senin suçun"...

03 03 2014

Özge Özgen

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1076834/senin-sucun.html>

Yağmurlar Gibi

Sonra
Çıplak kaldırımlarda
Unutulmuş ayak izlerim vardı,
Köşe başlarında hatıralar.
Unutursun demişti
Şairin biri,
Yaralar çok çabuk kabuk bağlar.
Susunca...
Uzakları gösterdi kadın.
Denizler mesela,
Vapurlar gibi,
Yağmurlar gibi,
Alıp götürse beni...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1076978/yagmurlar-gibi.html>

Denizi sevdim

Bugün
Aşktan bahsetme bana
Kırgınım bahara
Ve sardunyalara
Bugün beyaz bir kefen getirdiler bana
Ölümü yaşadım sol yanımda
Bahar kokuyordu oysa sokaklar
Kuşlar uçuyordu
Göge doğru
Denizde martılar dans ediyordu
Oysa şair
Eski bir şiiirden bahsediyordu
Aşk diyordu aşk
Aşk yok dedim içimden
Bugün ben
Mavi bir denizi sevdim
Birde seni...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1077148/denizi-sevdim.html>

Duy kalbim

Dün gece yine
karıncalar türedi kalbime
Öldüm sandım
Bez bebeklerimin koynundan
çaldılar çocukluğumu
Bir yığın yalnızlığım oldu sonra
Ve denizler
Bir uzayıp bir kısaldı üstümde
Ben gökyüzüne basa basa yürüdüm
Çok zaman
yorgun sabahlardan geçtim
Diz üstü yalanların üstüne çöktü dünyam.
Ben yine yazmaya koyuldum
dil yarası acılarımı
umarsız gecelerin üstüne
Sustum
Sustum
Avazım çıktığı kadar sustum
Duy kalbim
Çocukluğumu çaldılar yine
Kırık
Dökük
Ve sisli
Bir haziran sabahında...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1077328/duy-kalbim.html>

Papatya yaprağı

Ŗimdi
Hangi mısrayı
koysam kalbime.
İçinde hüznü bir çocuk ağlıyor.
Ellerimde dünden kalan anılar,
ve bir kaç
papatya yaprağı.
Sonrası
acı bir hatıra dudaklarımda.
Hiç gibi"...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1077553/papatya-yapragi.html>

Yalnızlık

Oysa ben
Kaybolmak istemiştim bir zamanlar.
şimdi hayellerimi'de
ölü bir balık gibi kıyıya vurdular.
Yalnızlık nedir diye sormuştum
bir zaman içinde insanlara.
Sustular...

Sonra ben
hiç konuşmadan anlaştım baharla
Çiçekler senden,
hüzünler benden dedim.
Ne çok ağrıyan yanım varmış oysa.
Acıyı bir baharat şişesine koyup,
yalnızlığıma döktüm.
Acı dedim acı...
Ne gariptir ki,
Bir damacana su içtim hayatım boyunca yalnızlığımdan.
Bir duyanım olur diye sustum...
Sustukça
şirler yazdım kalbime.
Kalbim en büyük felaketim oldu..

Sonra ben,
Bir sürü yabancı yüzlerde gezdim eskiye dair.
Şehrin minarelerinden yükselen
Ezan sesine karıştı yokluğum
Arayıp bulmak bile istemedim kendimi.
Bir dolu yalan içinde,
bir yığın hayal kırıklığım oldu benim.
Yağmurlu zamanlarda
dışarı çıkıp yağmurla konuştum.
Alıp gitsin istedim beni.
İslanmak arınmak değildi günahlarımdan.
Susmaktı yalnızlığa
bir hiç gibi.
İçki şişelerine meze olmak gibiydi kadın olmak.
Mira dedim.
Bundan böyle adım mira olsun.
Bir deniz kabuğu olayım,
ve hiç kimse görmesin beni.
Kaybolmak istedim işte,
İnsan hiç buz gibi olmak ister mi
mermer bir tezgahın üstüne?
Ben istedim.
Sonra ben
Susup bir yalanın gövdesin'de,
Unutmak,
Ve unutulmak istedim.

Yalnızlık ölümü alnından öpmek gibiydi.
Ben de öptüm yalnızlığımı alnından..."

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1077664/yalnizlik.html>

Mira

Büyü artık
diyorlar bana mira.
Oysa çocukluğum ağlıyor hala
Karanfiller sokağında.
Bez bebeğimi çalmışlardı
hatırlıyorum.
Ve ben kısacık
siyah bir önlük giymiştim o gün.
Müslüman mahallesinde
taş atmıştı,kocaman elli kadınlar bana.
Sonra ben;
Uzun saçlı ve küpeli
adamlara aşık oldum hep o yıllarda.
Ve arabesk şarkılar çaldı ruhumda.
Bütün şehri
maviye boyamıştım bir gün
Tanrı çok kızmıştı bana.
Saklanmıştım bir kapının arkasın'da.
Hatırlıyorum.
Geceleri bez bebeklerime
ninniler söyledim.
Anne oldum.
Oysa çocuktum ben.
Büyü artık dediler bana.
Bu öl demek gibi bir şeydi.

Ben hep korktum mira.
Karanlık gecelerden,
Gökyüzünden,
Denizlerden.
Hatta kendimden bile.
Bana artık yemin et diyorlar mira!
Oysa ben hala
İstanbul'un arka caddelerin'de
faili meçhul cinayetler işliyorum.
İçimde ne varsa öldürüyorum.
Sonra beyaz bir mendile sarıyorum
göz yaşlarımı.
Susuyor kalbim.
Çığlık çığlığa
Susuyorum...

Oysa
Çocuk kalmak vardı şimdi mira.
Bez bebeklerimin koynunda.
Sonrası eylül gibi acı..
Çok acı...
Bir gün öl dediler bana mira.
Bende öldüm...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1077784/mira.html>

Üşüyorum

Şimdi
Kaç şiir kokusu var içimde
Biliyor musun?
Ve kaç mısrayı öldürdün dizelerim'de?
Papatyalar darmadağın,
Yorgun
Islak bir yağmur gibi
Çürüyor ellerimde.
Gitme!
Üşüyorum...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1077889/usuyorum.html>

Saçımı kestiler

Sonra büyüdüm
Çocukluğumdan masallar anlattım kendime
Bir salıncak astım gökyüzüne
Mavi kanatlı bir kuş oldum
Çiçekli basma elbiseler giydirdim
bez bebeklerime
Unutacaktım seni
Kalbime hikayeler anlatacaktım
Ve adını söküp atacaktım
Damarlarımdan
Yazmayacaktım böyle sayfalar dolusu acıyı
Susacaktım bütün mısralarımda
Çiçekli şiirler koyacaktım
Masanın üstüne
Sardunyalılar
Ne güzel baharı öpecekti alnından
Sonra saçımı kestiler
Küs çiçekleri açtı saksıda
Karanfiller
Ölen kimliğimin ardından ağladı
Küfkolulu darmadağın bir dolap bıraktım ardımda
Ve ıssız bir şehir
Caddelerinde simit kokan bir sokak
Uzun boylu küpeli solgun adamlar
Şiirler
Hiç bir satırında biz olamayan
Yalnızlık kokan
Acılı bir son bahar gibi ıslak...
Sonra büyüdüm
Hep büyüdüm
Durmadan büyüdüm
Unuttum çocuk yanlarını hayatın
Kalbimi bir kuşun
Kanatlarına bağışladım
Gökyüzü olacaktım
Denizi kucaklayacaktım bir martının kanatlarından
Saçımı kestiler
Oysa annem hiç acımayacak demişti bana
Annemde yalan söylemiş mira
Çok canım yandı...

Mira sen hep böyle sus
Hiç yalan söyleme
Olur mu

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1078003/sacimi-kestiler.html>

Beyaz papatyalar

Senin hiç
Geceleri uyurken dahi canını yaktılar mı mira?
Benim yaktılar.
Hemde en acısından...
Ve ben bu aralar çok uőuyorum.
Bütün beyaz papatyaları getir ört üstüme.
Ölümümde güzel olsun
En az şiirler kadar.
Ve kar gibi beyaz...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1078113/beyaz-papatyalar.html>

Ben Alıştıım

şimdi
hangi gökyüzü saklar ki
yüreğinde.
Yağmurlara asılı duran kırık kalbimi.
Ben alıştıım oysa
bana bırakılan
darmadağın bir gövdenin üstünde
ölmeye.
O yüzden
hiç üşümüyorum
bu son zamanlarda.
Ve çoktandır sevmiyorum kimseyi...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1078278/ben-alistim.html>

Denizle konuştum

Bir çocuğu
sever gibi seviyorum seni
Bir elmanın yarısı gibi
Ellerin güneşi getiriyor bana
Yüzün aydınlığı
Bir peremin dudak izlerinde sarıyorum
seni yağmura
Saçların rüzgar dağınıklığında
türküler söylüyorsun
fısıldıyarak
Gözlerinde gün batıyor
Senden akşam oluyor şehrin caddeleri
Kuytular mavi
Bir gölgeyi izler gibi
seni izliyorum
Ayak uçların deniz diyor
"Hani bir şair
Denizle konuştum demişti ya
Deniz değildi
Düpedüz
Sendin o"...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1078455/denizle-konustum.html>

Kuruttum bütün papatyaları

Bu akşam
Bir yudumda içtim istanbulu
Sonbahara eylül gelmiş
Ve dökülmüş sigaramdan bir acı gibi
Sahi ya
Sen acı nedir bilir misin
Yahut ağladın mı hiç
Bir şiirin ardından
Mısralar benzedi mi sol yanında ki boşluğa
Sordum onlara
Sustular

Oysa ki ben
Şiir olacaktım bir zamanlar
Okuyup anlayacaktı beni şairin biri
Bir yığın papatyalar ısmarlayacaktı saçlarıma
Sonra gidişini hatırlıyorum
İçimde ki acı kadar
Papatya bıraktı bana

Sonra sustum
Derin bir yalnızlığa
Ve hep sordum kendime
Saçlarda bekler mi hiç
Bir papatya tarafından seilmeyi
Yada ben ölünce
Bir duyanım olurmuydu sessizliğimi
Beyaz bir kefenin içinden
Bir sigara daha yaktım
Güldüm kendime
Ne manyak bir kadını ben.
İnsan hiç bekler mi çölün ortasında yağmuru
Ben hep şiirleri mi içtim oysa
Hatta bir limon ağacı bile büyüdü gövdesinde umutlarımın
Bir sonbahar sababında...
Ya siz bayım
Hiç konuştunuz mu sol yanınızla
Benim bir sol yanıma bile olmadı
Hep sağ elimle okşadım
Kasımpatıların dikenlerini
Ve hiç hissetmedim
Hiç duymadım
Ağlayan yanlarını kalbimin
Oysa kalbim
En büyük yarasıydı bedenimin
Benimse bir bedenim bile olmadı
Ve bu son bahar
Ölmek hiç yakışmadı yüreğime.

Bir sigara daha yaktım
Ve kuruttum bütün papatyaları mısralarımda
O yüzden benim bütün şiirlerim
Papatya kokar...

Şimdi
Hangi şair susarsa sussun bana
Ben ölümümü yazacağım bütün mısralarımda başına
Ben ölünce söyleyin onlara
Beni papatya suyuyla yıkasınlar
O vakit unutulmam hiç

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1078580/kuruttum-butun-papatyalari.html>

Küçük bir serçe

Bu aralar
Eylülün rengine kavuştu ruhum
Eğreti gülüşleri mi
bağışladım kızıl saçlı kadınlara
Bu aralar yorgunluğum çöküyor bütün bir ömrün akşamlarına
Yaşlandım diyorum
Elma şekeri dağıtıyor etrafa
yaşlı bir amca
Kiraz ağaçları çiçek açtı diyorlar
Susuyor kalbim
içlenirken geçen yıllara
Kuşlar unutmuş olmalı uçmayı diye geçiyor içimden
Ve bu yağmurlar
islatmıyor artık gövdesini umutlarımın
Oysa denizlerin en çok sustuğu
vakittir şimdi
Güneş yanığı şiirlerim de buna dahil
Ve insanın kendi yokluğun'da
gitgide büyüyen
Dağılan
damarlarına kadar işleyen bir acının
adıdır yalnızlık...
Ve ağrıyan
bir yanını avuçlarına alıp okşamaktır
küçük bir serçenin kalbini
Ve uçurmaktır bütün kuşları gökyüzüne
Ve artık susmaktır
Susturmaktır
bütün yağmurları ölüme...

Ben ölünce
vasiyetim olsun size
Bir şiirlerimi
Bir de papatyaları gömün üstüme...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1078784/kucuk-bir-serce.html>

Anlarsın belki

Sen
Ayrılık şiirleri yükle denizlerime
Gün gelir bu yağmurlar
Bir yolunu bulurda
Yağarsa üstüne
Unutmak diye bir şeyin olmadığını
Anlarsın belki...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1078963/anlarsin-belki.html>

Bir haziran sabahı

Bir haziran
Sabahı gel bana
Yüzünde güneşi getir
Bir elinde deniz
Bir elinde gökyüzü
Birazda mavi bulutlar olsun
Ve ayakların'1 da
O çok sevdiğimiz şehir
Bir haziran sabahı
gel bana
Yorgun bir eylül gibi
Bir mine çiçeği gibi
Göğsümüzden şiirler dökülsün
satır arası bir güne
Ve şiirler yazılsın gülüşüne
Ellerin en çok
güneşi hatırlatsın
Sarı bir buğday tanesi gibi
Ellerin yeni baştan
yazsın bizi
Ve o en çok
Sevdiğimiz şehri...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1079125/bir-haziran-sabahi.html>

Mavi olmak

Bir hayli zaman geçti
Yaşlı bir balıkçının ağına takılabı düşlerim
Sonra denizle konuşmaya başladım
Zaman geçti
Gökyüzü olmak istedim

Güzeldi mavi olmak
Gülümsedi deniz

Sonra kuşları özgürlüğüne bıraktım
Onlar uçup gitti
ben baktım arkalarından
Çok zaman geçti
Eskidi eşyalar
Kapılar gıcırıyor mesela
Aynalar kırıldı yüzüm'de
Tozlu raflara kaldırdım yalnızlığımı
Adımı karanlık sokak aralarına bağışladım
Yüzüm'de eskidi zaman

Sonra
Tinerciler gençliğimi resmettiler
Islak
Ve nemli duvarların üstüne

Bu ben değilim dedim
Güldüler
Sarhoşlar sol omzuma dokundu
Bağırdım
Duymadılar bile
Bende duymadım sesimi

Sonra
Sokak arası kaldırımlara şiirlerimi yazdı şairler
Onlarda eskidi dedim içimden
Adım bile yoktu
ben yoktum hiç bir satır'da
Güldük denizle beraber
Mavi mavi küfrettik şairlere

Bir hayli zaman geçti
Sonra adım yalnızlık oldu
Kuşları unuttum yüzümü çizdim denizin üstüne
Gemiler gelip geçti üstümden
Öldüm kaç kere ama
Öldüğümü kimseye söyleyemedim...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1079327/mavi-olmak.html>

Palyaço

Darmadağın
bir gövdenin üstünde duruyor kalbim
İnce bir elbise giydirdim ruhuma
Sonra ağladım biraz
Bir palyaçonun gülen yüzün'de
utangaç çocukluğumu aradım
Soğuktu rüzgar
Üşüdüm
Üsküdarın eskiyen sokaklarında koybuldu hatıralar
Sarhoşlar meze yapıp şiirlerimi içtiler
Ben şair değilim dedim
Ben hiç bir şey değilim..

Darmadağın bir gövdenin üstünde yürüdüm
Sonra durdum
Gökyüzüne baktım
Eskisi gibi mavi değildi
Ve sokaklar otuz dört nolu cansız vücudumu taşıdılar bir yol kenarına
Deniz ayaklarımın altında öldü
Ben bir tükürüğün izinde keçtim karşı kıyıya

Üsküdüre baktım
Sakalı uzanmış dedim çamlıcanın
Ve kalamış o eski şarkıyı unutmuş dudaklarında
Yitirmiş İstanbul güzelliğini
Çamurlu bir yağmur gibi
dağıldı üstüme
Sonbahar

Şimdi
Darmadağın bir gövdenin yüreğini tutarken ellerim'de
Bırakıyorum
bir çocuğun avlusuna umutlarımı
Kırılmış ne varsa aynalarda
Bir palyaço gibi
gülümsüyorum bağrımda ki acıya
ve hayata
Kırlangıç ağıtları yükseliyor etrafa
Unutuyorum
Dünü
Öncesini
Herşeyi

Hiç gibi
Hiç bir şey gibi
Ben de unutuluyorum...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1079454/palyaco.html>

Neşter yarası

Yağmurlu
Bir akdeniz akşamında kayboluyoruz
Martılar ve ben
Kendi yokluğumun üzerine basıyorum
Çıplak ayaklarımla
Sonra yalnızlığımı ıslık çalıyor sübyanlar
Ben denizlere taş atıyorum
Yıldızları topluyorum gecedен
İnce belli kederler geçiyor önüm sıra
Kırpiklerimde
Ağlayan bir kadını susturuyorum
Sonra bir mısra şiir niyetine içiyorum
sensiz bir geceyi daha
Sardunyalar dağılıyor etrafa
Adının geçtiği her satır genzimi yakıyor
Yutkunuyorum en ağır acıları boynuma
Sırtımda kamburu çıkmış bir ihtiyar sigarasını söndürüyor
Çok geçmeden
Yanıklar içerisinde bir kadın oluyorum
Yaşlanmışım meğer
Çok acı

Önünde uzun bir yol
Dik yukarı tırmanıyorum hüznümlere
Yüzümde ki
Bu çirkinlikte ne diye
Geçiyor içimden
Üstüme döktüğüm vişne reçelini hatırlatıyor
Yüzümde ki aynalar...

Ve o beyaz elbisemi
Kaç kere kefen niyetine giydim üstüme hatırlamıyorum bile
Şimdi siz
Saçlarımda ki
Beyazları sormayın bana
Hüzün rengine boyadım onları çoktan
Ve güldüm bütün gelmişine geçmişine acıların
Gülmek benim en büyük küfürümdür oysa
Anlamak için çok geç değil
Çok ağladım ben
En çokta yağmurlar yağdığında
Seni özledim...

Ölmek mi
Yaşarken öldüm ben
Bir ceviz ağacında tabutum oldu
Papatya bahçelerinde çocukluğum
Oysa ki
Yeni doğmuştum ben
Ağzımda süt kokan bir acıyla
Sonra iki kaburgamın arasında
Büyüdü gençliğim
Sonrasını hiç sornayın bana
Kadın olmak
Düpedüz
Neşter yarası bayım...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1079560/nester-yarasi.html>

Şimdi ölsem

Ben
Kalbimi yerinden çıkartıp,
Yerine şiirlerini koyan bir kadınıım.
Şimdi ölsem,
Bir tek mısralarım ağlar ardından.
Gerisi yalan,
Gerisi hiç"...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1079742/simdi-olsem.html>

Eylül gibi

Ben
İyi bir şair değilim.
Sadece senden bana ne kaldıysa
Bu günlerde.
Onları karalıyor yüreğim
Beyaz bir kağıdın üstüne.
Acı bir eylül gibi.
Hepsi bu

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1079858/eylul-gibi.html>

Yağmur gibi

Farzet ki
Bir şiirim yüreğinde
Gökyüzüsü olmayan illagal bir
Yağmur gibi..
Ve hangi mısraya düşsem ağlıyorum.
Ölümün adı aşk bende.
Mavinin adı deniz.
Düşün ki;
Hep o martıların yalancısıyım ben...

Özge Özgen

03 01 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1079988/yagmur-gibi.html>

Çakıl taşları

Ben eskidende
Yağmuru çok severdim
Çakıl taşlarından
Bir hayat dizedim parmak uçlarıma
Bulutlar ağladığında
Islak elbiseler giydirirdim ruhuma
Sonra adımı değiştirdim
Süslü palyaçolara dönerdim o vakit
Burnum uzardı gök gürleyince
İnce bir battaniyeyle sarardım kalbimi
Kalbim çok ağladı
Sonrasında kirli bir yağmur dökülürdü sokağa
Pas tutan bir bıçağın ucuyla
Söküp atardım
Kangren zamanlarını hayatın
Küçülürdü kalbim o zaman
Bir gökkuşağının olmayan renginde...

Ben çok sonra büyüdüm
Neden diye hiç sormadım sana
Adım hep ezildi
Bir yabancıнын ter kokan koynunda
Bense hep çiçekli perdeler arkasından uyandım sabaha
Bahçesi bile olmayan bir evin
Olmayan sardunyalılarını kokladım
Yada bana hiç benzemeyen kuşları azad ettim gökyüzüne
Arkasına bile bakmadan çekip gittiler...

Ben çok kez ölmek istedim oysa
Kalbim intihar etti içimde
Kabulsuz dalarımaya sarılıp ağladım gizlice

Çok sonra
Yalnızlığımın üstüne
Tükenen bir kalemle tükenmez
acılarımı yazdım ben
Yazmasaydım susacaktı içimde
omurgası kırık bir kadın
Ve lanetlenecekti bütün dinler ve inandığım her şey
Şimdiyse küçük bir kız çocuğu var içimde
Ben yazdıkça hiç büyümeyen...

Ne olur onu cennetine koy tanrım...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1080107/cakil-taslari.html>

Bir Őirdi kadın

Oysa
Ne güzel bir Őirdi kadın.
Susmasaydı,
KonuŐsaydı,
Sorsaydı,
Ve yazsaydı adam...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1080327/bir-siirdi-kadin.html>

Hangi şair

Nerden
Bileceksin ki
Kaç geceyi sabaha devirdim ben
Kaç ah'ın
koynunda kıvrandı uykularım
Kalbimi kaç kuşun
kanatlarına bağışladım ellerimle
Yüzümde gezinirken
onca yılın gamı kederi
Ben acıları mı yorgan yapıp
örttüm üstüme
Şimdi
söyleyin bana
Bir haziran sabahında
Hangi şair ölmeyi bekler
Ben bekledim işte...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1080449/hangi-sair.html>

Ay tutulması

Bekle beni
Bir sabah bir Őir gibi,
Öpeğim yüreğinin gamzelerini.
İŞte o vakit;
Ay tutulması say gözleri mi
Olur mu"...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1080658/ay-tutulmasi.html>

Gölge

Bir kız kulesi
Yalnızlığında şiirlerim
Kentin ayak seslerine aldanmayın
Denizlerin mavi oluşunada
Ne gemiler gelip geçti
Ne vapurlar dümeni kırdıda
Ben hiç inanmadım gittiğine
Bu yalnızlık benim değil dedim
Bu solgun yüzde
Hani öldü demişti benim için o şair
Şimdi söyleyin ona
Ya bu gölge kim

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1080881/golge.html>

Kardelen çiçekleri

Farkında mısın
Kaç papatya yaprağı daha
Koptu ömrümden
Ve ben hala
Ölmekten bahsediyorum kardelen çiçeklerine
Sahi sen hiç üşümüyor musun

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1081113/kardelen-cicekleri.html>

Müjgan

Ben hiç
Aşk nedir bilmedim
Senden öncekileri saymazsak eğer
Köşe başlarında beklerken
kızıl bir günün yorgunluğunu
Saçlarımı boyadım bir temmuz sıcaklığında
Bir sonbahar rengine
Sen uyurken
Tebessüm ettim aynalarda kendime
Yalandı oysa
Hayat gibi yalandı gençliğim
Çocukluğum desen ince bir çizgi
Sonrası hiç
Dahası bir gün
Siyah bir çarşaf gibi
attım üstüme
Bana en çok yakışan hüzünlerimi
Gün ışığını hiç görmedim
Maviyi hiç
Hem ben müjgandan çaldım bu şiirleri
O söyledi ben yazdım...

Vallahi yalan
Vallahi iftira

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1081249/mujgan.html>

Beyaz kuşlar

Şimdi
Adını bile unuttuğum
bir sokaktan geçiyorum.
Zaman küflü bir ekmek içi gibi kokuyor
kaldırımlarda.
Bir ısırık izinde kayboluyor
bütün yarınlar.
Canımın acıdığını
çok sonralar öğreniyorum.
Hem ben artık
Merak edipte sormuyorum hiç kimseye.
Neden "kadın olarak doğdum diye.
Ölümü bir tabutun üstünde taşıyorum göğsümde.
Sonra süt veriyorum güvercinlere.
Beyaz kuşlar uçuyor gökyüzüne doğru.
Gözlerimi yumuyorum bir uykunun en çıplak haline.
Sabaha kaç karanlık daha
aldatırım bilmiyorum.
Şöyle çokça bir yağmur yağsa diye
fısıldıyorum kendime.
Temize çekerim
O vakit;
Bütün kirli şiirlerimi.
Bilirsin
benden çok
onlar sevişir seninle geceleri.
Hem bugün ben
Bütün şehri satın aldığımı sandım.
Çiçekli basma elbiseler dağıttım
kızıl saçlı kadınlara.
Sonra aşk filimleri izledim sinemalarda.
Siyah bir perdenin ardında
Susturdum yüreğimi yağın yağmura.
Bütün sokakları çıkmazlara soktum.
Kaybettim kendimi,
Gençliğimi,
Güzelliğimi.
Şimdi nasır tutmuş ellerimle yazıyorum
bütün şiirlerimi.
Ve bütün mısralarımın içinde.
Öldürüyorum kendimi...

Susma öyle mira.
Çok üşüyorum"...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1081365/beyaz-kuşlar.html>

Bedel

Mevsim bahar olsa ne
Kırdılar
Vurdular
Gittiler sonra
Avuçlarında sonbahardan kalma
Çamurlu yaprakların izleri duruyor hala
Ve hala yağmur damlaları soğuk
vuruyor göğsüme
Ölü balıkları çıkartıyorum denizlerden
Kanadı kırık kuşlar azad ediyorum gök yüzüne
Üşüyorum
Sonra yaz geldi diyor
Şairin biri
Şaşırmış olmalı mevsimleri
Yada bademlerden bahsediyor ikide bir
Sardunya kokarken sokaklar bu denli
Şiirlerde eskidi diyorum içimden
Yenisini yazmak lazım
Ve yeni baharlar uydurmak lazım üstümüze
Şiirler artık
Anadan doğma üryan değil
Eski tadı vermiyor kalem kağıda
Yani diyorum ki
Artık sevişmeyi unuttu müjgan
Ve sevişmek adamların işiydi eskiden
Dahası aşk yürek isterdi
Şimdiyse bedel.

Bu yazdıklarımın hepsi iç sesimin uydurmasıdır
Hiç kimse alınmasın üstüne
Şairim diye
Müjgan çoktan öldü...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1081596/bedel.html>

Küf

Üstümde
Küf kokulu bir ceket
İsarlama bir yalnızlık içinde ömrüm
Yarın yağmur yağacakmış şehre
Bana ne.
Ben eylülde kalma
Bir son bahar gibi yorgunum.
Dahası çok üşüyorum.
Ört üzerimi aşk.
Vakit gece...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1081716/kuf.html>

Papatya demeti

Bu gece
Gülüşünden
Bir papatya demeti yap
Gönder kalbime
Yüreğime şiirler yağsın. ..

Özge Özgen

Benim şiirlerim,
Papatya kokar bayım.
Anlatılmaz...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1081852/papatya-demeti.html>

Yıldız tozu

Uzun
Upuzun dizeler dağılıyor
Nikotin kokulu esmer bir geceden sabaha
Göz kapaklarım
Usulca ağırlaşıyor
Pembe bir çikolata kağıdına sarılıyorum
Kırpiklerimde hala ıslak bir gecenin yorgunluğuyla
Hatırlıyorum
İnce ve uzun parmaklı esmer bir oğlandı
Unutmak istemezse
Unutmuyor işte insan...

Zamanın bir ucunda duruyor deniz
Bir bulut gelipte kırpiklerine oturmuş sanki
Ve gürültülü bir yağmur başlamış şehre
Kızıl bir yalnızlığı çekerken içime
Nil uzun ve derin bir elbise giymiş üstüne

Ve bugün daha çok seviyorum
Göğsünde güvercinleri emzirip gelmiş
Basma elbiseli o kadınları
Bir ot yanığı kokusu sarmışsa yosun taşlarını
Ateşten kıvılcımlar başlamış
Gök sancılanmış
Yıldız tozları dökülmüşse eğer saçlarından
Yüzün diyorum
Sonra
Uyanıyorum

İnce ve uzun parmaklı esmer bir oğlan
Güneşi alıp gelmiş...

Sus yüreğim
Sabaha daha çok vakit var...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1082026/yildiz-tozu.html>

Mavi fanila

Şimdi
Mavi bir fanila var üstüm'de
Ayaklarımda kocaman bir iz duvarlardan
Çeyiz sandığıma sığmayan anılarım
Bir gelinliğim bile oldu hatta
Naftalin koktuğu oldu saçlarımın
Ve hatta sabahlara dek ağladığım
Hatta ağlamasaydım
Yağmurlar bu kadar ıslak olur muydu sanıyorsun
Ve hatta bir dilencinin kalbine
Bozuk paralar adamıstım
Bir dilek ağacında göz yaşlarımdan mendiller asmıştım.
Yalan mıydı sanıyorsun

Uzun geceler boyunca
Kocaman elli saçlarına ak düşmüş adamlar biliyorum
Beyaz tenli ak çingeneler
Hayatın başka bir yüzünü tersine çevirmiştim
Uzun yol denince
Bir tren garında beklemiştim
Hiç gelmeyecek olan bir umudun yolunu...

Hatırlıyorum
Kiraz ağacına tırmanan
Haylaz bir çocuktum eskiden
İlk kırmızı bir öje sürmüştüm parmaklarıma
Ondan bilirim
Hasretin kokusu kaç şiir eder
Ve yokluğun kaç mısra

Ben aslında
Bir istanbul kadar dolu ve yalnızdım
Ben aslında
Pazen bir gecelik giyip bu yalnızlığımın üstüne
Üsküdarı yeniden doğurmak istemişim
Aldırma
Saçmalıyorum bu aralar
Bir sigara yanığı kadar bile etmiyorum
Bir şiir kadar hiç
Ve bir şiir
Niye yazılırdı ki oysa
Ağlarken
Bir ağız dolusu küfretmek varken yalnızlığıma
Öyle çok sustum ki
Kadın olmak kolay mı sanıyorsun

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1082196/mavi-fanila.html>

Yaz yağmuru

Oysa
Ne yalancıymış şair
Gök mavi
Deniz mavi demişti bir şiirinde
Bizde inandık
Şimdi gri bulutlardan
Yağsın dursun üstümüze yaz yağmurları
Ve karışıp denizlere
Döllesin yalan aşkları...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1082407/yaz-yagmuru.html>

Çıplak kaldırımlar

Gidersin
Bir gün sende onlar gibi
Bir tek çıplak kaldırımlar kalır
Eskiyen çocukluğumdan geriye ne varsa
Gidersin
Mavi bir haziran sabahında
Sonrasında
Yaprak dökümü başlar avlusunda acılarımın
Eylül yağmurları gelir ardından
Yüreğimde kalan ne varsa
Eskir anılarımla beraber
Artık yorgundur son bahar
Ve sen
Dudaklarından içli bir şiir gibi
Düşersin mısralarıma
Ve gidersin
Bir geminin ardından karalarcasına
Bütün bir ömrü
Dökülür mürekkebi bütün kalemlerin
Yazamam artık
Söyleyemem artık
Sevemem artık
Aşk düpedüz bir yalan...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1082552/ciplak-kaldirimlar.html>

Nar çiçekleri

Darmadağın
bir hüzündü senden sonrası
Yoksul bir figüranı oynadım sonu olmayan bir filim'de
Acılarım hep başröldü
Önceleri şiirlerim vardı
Sonu senle biten hikayelerim
Hepsinden bir yara aldım
Sonbaharsa mevsim
Dalında kalan bir tek yaprak ben oldum
Hep yalnızdım
Hep yorgun
En acısında bu hikayede sen hiç yoktun
Adını acılarımın
baş ucuna koyarken
Ruhumu beyaz bir kefenle uğurladım
Bir tren garından
son yolculuğa

Vedalarım
bir yol boyuydu
Gülüşlerim enkaz altında kaldı hep
Çocukluğum desen
Hatırlamıyorum bile
Tek bildiğim
Küçük bir anneydim o zamanlar

Ve annemin basma elbisesini taşıyorum hala üstümde
Bekide bu yüzden
Güneş hep soğuk yüzünü vuruyor göğsüme
En sevdiğim yağmurlar bile
bıraktı beni kendi halime

Ne çok mavi olmak isterdim oysa
Şimdilerde kızıl bir kadını
Ve hep sonbahar'da duruyor kalbim
Üşüyorum
Nar çiçeklerini özledim
Eskiden bir ev vardı beni çocukluğuma taşıyan
Yıkıldı o en son dualarım'da
Avuç içimde enkazı kaldı acılarımın
Kırık
Dökük
Paslanmış bir demir gibi

Şimdi seilmeyi bekleyen bir martı yavrusu gibi
Bıraktım kendimi maviye
Duy beni kalbim
Ölüyorum...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1082923/nar-cicekleri.html>

Saç

Ben
Kızıl saçlı bir kadını işte.
Biraz deli,
Biraz hüzünlü,
Birazda şiir kokar ellerim hani.
Sonrası boş,
Sonrası hikâye.
Sonrası hiç bir şey...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1083127/sac.html>

Paramparça

İnce belli
hüzünler geçiyor önüm sıra
İsmarlama bir aşkın son dokunuşlarını yakıyorum içli bir sigarada
Yorgun bir kadını artık
Ve solgun bir yüz taşıyorum avuçlarımda
Kimi zamanlarda
Hırçın dalgaların kucağında uykuya dalıyorum
Kimi zamanda
Uyanıyorum başka bir sabahına
Üsküdarın...

Bütün bir ömrüm kaç çatıyor artık
Mor dudaklı palyoçolara
Esmer saçlı çingenelere
Kamburu çıkmış eskicilere
Söyleyin onlara
satmasınlar üç beş kuçuruşa şiirlerimi
Hem bu mısralar benim değil ki
Yüzümdeki çizgiler bile
o'nun eseri
Hatta bu yalnızlık da benim değil
Eski bir şairden ödünç kalmıştı bana
O'da gidince
Adım değişti
Örselenmiş bir dizede kaldım öylece
Kırık
Dökük
Ve paramparça....

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1083273/paramparca.html>

Ezila

Ezila
Yüreği hasretle
bekleyen bir Őiirdin sen
dizelerimde
Alnından öptüm göz bebeklerini
Yüz süretini özlediğim kadın
Sormadım hiç
nasıl bir yüktü güzelliğin
Susa durdum
onca bekleyiŐin ardından
Yazamadım,
tek bir satır adına.
Dilimin ucunda öldü mısralarım
Alnından öptüm
Saçlarından öptüm
Uyuturken düşlerini dizimde
Bekledim
yol yorgunu yüreğini
Ezila
Yüreği hasret kokan kadın
Bir nehir getir gamzelerinden
HoŐ geldin diyeyim...
Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1083407/ezila.html>

Gökyüzü olmak

Senden sonra
Bütün benliğimi kaybettim
Artık güneş yanığı şiirimi topluyorum
zamanı geçmiş o kirli sayfalardan
Acı bir hatıra gibi
Sonra yorgunluğumu basıyorum
bir mühür gibi yalnızlığın tam ortasına
Nasılsın diyenler oluyor bazen
Öldüm diyemiyorum
Eğreti bir gülüş bırakıyorum bir yol kenarına
Anlayacağın
acınacak bir haldeyim
Bezginim hayattan
Geçer demeklede geçmiyor iç acılarım
Ve dahası
çıkıyor artık göz yaşlarımın lekesi avuçlarından
Islak bir yağmurum
Asi bir rüzgar
Biraz da kadını
Gökyüzü olmak isterdim oysa
Sonra deniz
Ay'a benzesem ne olurdu yani
Biraz da güneşten alsaydım gülüşlerimi
Bakıyorum da şimdi
hep defolu çıkıyorum fotoğraflarda
Ve hep bir yanım eksik
Sırtımda da bir ömrün kamburu çıkmış ağırlığını taşıyorum
Uzağa
Çok uzağa
Yorgunluğum da
Yalnızlığım da
Mutsuzluğumda da
Beş para etmiyor artık!
Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1083617/gokyuzu-olmak.html>

Döngü

Ve Şimdi
Mevsim bu kadar baharken,
Ben hangi baharın döngüsündeyim.
Bir yanımda
Çiçek açmış ağaçlar,
Bir yanımda
Hazan olmuş sonbahar...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1083821/dongu.html>

Kardelenler

Belki bir sabah
Göğsümden bir güvercin havalandır'da,
Şiirler uçurur
Yüreğinin mevsimlerine.
Sonra alyanaklı çocuklar
Düşer yüzüme.
Ve kardelenler"....

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1083926/kardelenler.html>

Yaban Çiçeği

Kadınım ben
Yapraklarını dokmuş bir fesleğen
Bir limon ağacı
Uykusunda süslenmiş
bir yaban çiçeği gibi narin
Hüzünden bilirler adımı
Sonbar gibi döker her mevsim
yapraklarını bedenim
Sırf o yüzden
Rüzgarlara aşiktır yüreğim
Biraz yorgun
Biraz kırgın
Biraz yalnız
Deliye çıkmış adım
İftira
Yalnızlığı ben doğurmadım...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1084030/yaban-cicegi.html>

Maske

Bırakın
Bütün şiirler sussun içimde.
Bir tek hatıralar konuşsun olduğu yerde.
Gitmek isteyen biri varsa
Oda gitsin yüreğimden.
Bana bir mısra huzur,
Bir satır dürüstlük,
Birazda maskelerden arınmış
İnsanlar lazım"...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1084185/maske.html>

Anka kuşu

Şimdi
Suskun bir çağdır gözlerim.
Şehrin arka caddelerinde
utangaç çocukluğumdan kalan
anılarla dolu odam.
Özlemlerim desen
Hep yarım,
Hep eksik.
Kimi sevdiysem
kör baktılar aynaya,
Ya da darmadağın bir hayat bıraktılar ardında.
O yüzdendir ki ben
Çırlıçplak bir kadın oldum.
Güneşi çizdim bir gök kuşağının üstüne.
Gülüşlerimden
bir anka kuşu uçurdum eskiyen o masallara.
Hep çocuk yanlarım kaldı,
Bir kapının arkasında,
Bir cam kenarında
Ağlayan,
Kırılan,
Susturulan.
Sonrasında
Unutulan hep ben oldum...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1084315/anka-kusu.html>

Perçem

Artık
Bu şehre yağmur yağmıyorsa,
Saçlarım ıslanmıyorsa
Bir perçemin kızılığında.
Solgun bir gök çöküyorsa denize,
Uzaksa ellerin,
Sesin,
Solduğun
Duyulmuyorsa uzaklardan.
Seninde canın cehenneme,
Benimde.
Şiirlerinde...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1084435/percem.html>

Eylülü Bekliyorum

Şimdi
Oturdum bir umudun baş ucuna,
Eylülü bekliyorum.
Gör bak!
Nasıl da dökcek üstüne hüzünlerim yapraklarını.
Ama yorgun,
Ama kırgın,
Ve yaralı...

15 07 2016

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1084606/eylulu-bekliyorum.html>

Papatyalar

Şimdi
Acılı bir yürekle yazıyorum
bu son satırları
Birazdan öpeceğim
papatyaları kasıklarından
Ben aslında inanmazdım ölüme
Bir çocuk kalbim vardı
eskilerden kalan
Bir de bez bebeklerim
Şimdi uykusunda onlarda
Birazdan bir düş olup uçacağım
Çok uzağa
En uzağa
Melekler öpsün göğsümü artık
Şairler bir şiir daha yazsın
sonsuz olanından hani
Ben bir tek papatyaları isterim baş ucuma
Üşürsem ısıtır onlar...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1084733/papatyalar.html>

Vişne lekesi

Şimdi
Esmer dudaklı bir geceden
Vişne lekeli günler bırakıyorum
bir şiirin göbeğine.
Omurgası kırık kadınlar tanıyorum
Denizi olmayan...
Sisli havalarda
yorgun gemiler geçerken
başka bir limana
Uzun boylu,
Uzun saçlı,
Ve küpeli bir adam,
Arkasında izler bırakan
bir zaman diliminden dokunuyordu,
Güneş yanığı
şiirlerimin dudaklarına.
Uydurmuş olamam...

Halbu ki sen
Afrika kadar uzaksın bana...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1084923/visne-lekesi.html>

Mürekkep

Eskiden
Beyaz tenli bir kadındım ben.
Üstüme bir yığın
Mürekkep döküp gittiler.
Üstelik bana şiir,
Onlara şair dediler...

04 05 2015
Özge Özgen

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1085049/murekkep.html>

Gölge fesleğeni

Ranzamdan
solgun bir yüz taşıyorum,
Acı dolu yorgun
bir akşamın koynuna.
Çocukluğumun küskün bakışlarını çalıyorum
Sigara izmaritleri sönüyor dudaklarımda.
Eski bir yol
yosun kaplı yalnızlığıma taşıyor beni,
Eğreti gülüşlerimi emziriyorum
Esmer kadınların süt kokan iri göğüslerinden.
Çok zaman sonra,
Delikli papuçlarım,
ve yırtık entarimle
Yoksul bir şiiri öpüyorum kasıklarından.
Biraz da yağmur yağsa diyorum
Çokça yağsa ve ıslansam.
Bu vakitlerde en çok ölüm yakışır bana biliyorum.
Keşke bir gölge fesleğeni gibi uykuya dalsam
Ve hiç uyanmasam...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1085178/golge-feslegeni.html>

Yalnızlık hikayesi

Œu
Yüzümde ki çizgiler var ya
İŒte onlar
BoŒ bir ömrün
Yalnızlık hikâyesidir"...

03 25 2015

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1085395/yalnizlik-hikayesi.html>

Şirazenler

Yorgunum
Kızıl saçlarımdan tutmuş
son bahar.
Şirazenler düşüyor sayfalarıma,
Yüregimi ölçüyorum
kaç satır.
Kaç mısra ölüyor suskunluğumda.
Şiirlerim masum değil,
Ellerimde.
Yüzümün kayboluşunu
seyrediyorum,
Esrik bir kentin duvarlarında.
Karanlıktan evvel
ihanet değişiyor tenime.
Utaniyorum.
Şirazenler fıklata vuruyor beni.
Zahir !
Sana sığındım.
Şiirlerim affetmiyor beni.
Yüreğimde...

09 07 2015

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1085517/sirazenler.html>

Gramafon

Şimdi
Yalnız bir kalp sessizliğini taşıyor uykularım,
Anılar kilit vurmuş
Hatıralara.
Bu çağ eski bir gramafonu andırıyor artık.
Sessizce çalınıyor
Hayatım elimden.
Ve hiç kimse duymuyor beni...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1085849/gramafon.html>

Affet yüregim

Ben hep
Adını dahi koyamadığım
aşklara şiirler yazdım onca zaman
Ve onca zaman
bir bitki ağacının gölgesinde bekledim sabahı
Yaşlı bir eskicinin peşinden koştum
yalın ayak
Tanıdık bir insan yüzü aradım
her baktığımda aynaya...

Büyük şehirlerden geçerken
Arka caddelerde yükselen ezan sesinde kayboldu ömrüm
En büyük acılara secde ettim yıllarca
Sustum.
Susturuldum.
Duaları mı iki parmak arası
avuçlarıma yazdım bir hiç gibi
Çok istedim
Bir gecenin koynunda
yığılıp yok olmayı
Ve darmadağın bir şiir bırakmayı ardımda...

Bir gün
Bütün güvercinleri uğurladım kalbimden
başka bir şehre
Bir acının kanat çırpışları
yorgunluğumdan çok daha ağır
Ve yenilgilerim hep en derinden...

Sen olmasaydın
Yazacak mıydım bunları sanıyorsun?

Affet yüregim
Onca şair sevdim
Yine de bir şiir bile etmedim...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1086296/affet-yuregim.html>

Kaktüs

Vişne kokulu
bir sokağa açılıyor pencerem.
Kaktüs dudaklı bir yalnızlığın
gölgesinden izliyorum gidenleri..
Vedalar soğuk
Baştan aşağıya
ıslak bir yağmur gibi kokuyorum
Artık kusmak için
çok geç olsa gerek şiirlerimi
Biliyorum
O yüzden çoktandır susuyorum
Ve ben ölü bir kelebeğin kanatlarında
unuttum benliğimi
Hayatı eğreti bir bıçağın ucunda
taşıyorum gövdeme.
Vaz geçmek en kolayı
Ben dik yukarı çıkıyorum acıları
Bağrımda kaç ihanetin gölgesi var
saymadım bile..
Dokunmadanda hiç
başka bir erkeğin tenine..
Bundandır belki de yüreğimin şiirlere bulaşmışlığı.
Lekesi çıkmayan
Ah'ları doladım boynuma
Ondan kamburu çıkmış umutlarım....

Ve şimdi
Bütün şiirlere ahtım olsun ki;
Seni unuttum.
Yalnızlığı unutmayacağım...
Bir de idrisi...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1086528/kaktus.html>

Mor menekşeler

Yağmurlar uykuya daldı
Penceresi açık bir hayatın üskatından seyrettim bütün bir şehri
Yorgun yüzler çevirdim
ağrılı bir kapının önünden
Duvar diplerine iğde ağaçlarının kokusunu ekdim
Gelir birazdan
İnce esmer elleriyle çirkin bir kadın
Ve yumulur göz kapaklarına koca bir hayat...

Artık bir şarkı kadar
sıcak olmuyor hiç bir kadının gözleri
Ellerim de polyanadan arta kalan zamanlar biriktiriyorum
İrili ufaklı düşler
Hiç biri ben değilim
Sonra
Eski bir şiiri okuyorum göz kapaklarımda
Aynalarda alt yazısı geçiyor hüzünlerimin
Sisli bir balyoz iniyor duvardan
Gülümse diyorum gençliğime
Ellerimde mavi menekşelerden mor enkli hikayeler dinliyorum
Çok geçmiyor
Ağlıyorum
Ölü kuşlar düşüyor göğsüme...

Tam o sırada
Yağmuru vuruyorum kalbinden..

Yağmur ve ben
Şimdi daha çok benziyoruz birbirimize...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1086964/mor-menekseleler.html>

İçimdeki acı

Şiirde
yetmiyor artık
İçimdeki acıyı öldürmeye.
Hangi sabaha uyanıyorsam,
Yalnızım,
Dağınığım,
Yorgunum.
Ve hiç affetmek
Gelmiyor seni içimden..."

01 02 2016

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1087150/icimdeki-aci.html>

Bahar gülüşü

Şimdi,
Bir bahar gülüşü getir bana,
Elinde beyaz papatyalarla.
Sonra da güneşini getir bizim oralardan.
Biraz sardunya koksun dünya...

04 12 2015

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1087336/bahar-gulusu.html>

Ben Şair değilim

Oysa ki,
Ben Şair değilim.
Bir Şiirin rahminden topladım
bu imgeleri.
Onlar yalan uydurmuş,
Bense kusarak anlattım bir ocugun kalbine hayat hikayemi...
Hepsi bu"...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1087589/ben-sair-degilim.html>

Mavi Düşlerim

Şimdi
Sensizliğin
iklimine vuruyorum kendimi.
Geceye asıyorum,
küçük ama
sende büyüyen düşlerimi.
Olmazlara sarılıyorum çoğu zaman.
Beyaz umutları mı
siyahtan bir kefene sarıyorum.
Çoğu kez
unuttum zannediyorum seni ama,
Yokluğuna sarılıyorum
bir kez daha.
Beyaz olmasada artık
mavi düşlerim.
Sensizliğe yol alıyorum şimdi.
Senli düşlerimi
sırtıma vurup,
En yalnız olduğum gecelerde bile.
bütün saatleri mi
sana kurup,
Sensizliğe çaldırıyorum,
Uyumasın yitik düşlerim diye.
Yokluğunu geceye hapsedipte,
sana geliyorum
Her an,
Her saniye.
Kapatıyorum gözlerimi gözlerine
Sana dalıyor bakışlarım.
Ve bir tek
sende uyuyor uykularım..

Sensizliğin
adını koymadım.
Düşlerim sen de saklandı.
Senin yüreğine tutundu
umutsuz umutlarım.
Sen vaz geçsende benden,
Ben'de
Bir sen kaldın...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1087725/mavi-duslerim.html>

Sigara yanığı sayfalar

Seden sonra
yazacak hiç bir şeyim kalmadı kalbime.
Silindi güzel olan ne varsa.
Saksıda bir karanfilim vardı ya hani,
Uyandığımda yüzümü okşayan,
Ne zamandır unuttum onuda.
Öylece duruyor masada.
Eskiye örtü,
Minderler,
Ve sandalye..
Sigara yanığı sayfalara bıraktı hüzünler kendini.
Üşüdükçe diz kapaklarım,
Kirpiklerime bırakır oldum
göz yaşlarımı.
Kim bilir belkide hep bu sonbaharların yalancısıyım.
Ve sabah olmayı bilmeyen
gecelerin ahından olsa gerek
Bu yorgun,
Bu mutsuz hallerim..

Şimdi sen bir gölgeyim farzet
Ya da bir eşya tavan arasında
Çürümüş pas tutmuş bir özne gibi.
Artık diz boyu susuyorum
bütün çığırkanlığımla sana.
Sonra kendime,
Ve herşeye.

Bir sen duy kalbim!
Sakın affetme o'nu

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1087926/sigara-yanigi-sayfalar.html>

Sardunyalalar

Ŗimdi
Sardunyaları koklasam,
Sen gelirsin
bir Ŗiir gibi.
Ve dokunursun en olmadık
hatıralarla yüreğime.
Sesin mesela;
Ne güzel yağmura benzer.
Hiç susma sen...

Özge zgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1088198/sardunyalalar.html>

Islak kaldırımlar

Bu gün yine,
Bir ihanetin gölgesinde uyandım sabaha.
Sokağın öbür ucunda
karişti yokluğum yağmura.
Olmayan bir ben aradım
şehrin ıslak kaldırımlarında.
Her gülümseyişimde
Bin ah'ın yorgunluğu durdu köşede.
Ve unutulmuş ayak izlerim
kalmış öylece.
Derin,
İnce,
Ve yalnız...
Her gece dualarımın
baş ucuna koydum kirpiklerimi.
Eğreti gülüşlerimi bağışladım
kaç defa
başka kadınlara.
Onca zaman
yanmayan bir sigaranın
izmaritini söndürdüm dudaklarımda.
Ve topladım bütün acılarımı sol yanıma.
Bir küfür gibi
uzayıp gitti
zaman içinde yalnızlığım.
Oysa ki;
Sonbahar bahane.
En sıcak ikliminde dahi üşüdü ellerim,
Ve yorgun düştü mısralarım
satır sonlarına.
Hatırla hani sen,
Neydi ömür dediğin demiştin ya
bir şiirinde.
Ömrün ömrümdü.
Şimdi yoksun hiç bir şiir de.
Ve yüreğim de...."

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1088331/islak-kaldirimlar.html>

Baş tacı

Ve artık
Güneş yüzüme değmiyorsa,
Kırık,dökük,
hüzünler dökülüyorsa mısralarımdan,
Unutulmuşsa kalbim,
Ve sil baştan
yaşanmıyorsa hayat.
Yalnızlık baş tacım olsun...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1088501/bas-taci.html>

Œir gibi

Ve yine
Bir sabah,
Hayat bütün çizgilerini
çeker yüzüme.
Yalın ayak bir Œir gibi" ....

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1088652/siir-gibi.html>

Vişne Reçeli

Bütün şiirlere küstüm
Yazgısı palyoçolara benzeyen
çokomel kağıtlarına sarıyorum acıları mı
Burnum uzamasın diye
Üç beş karalama yapıyorum
fesleğen kokulu gölgemin üstüne
Çocukluğumdan bir mektup tutuşturuyorum elime
Dipnot düşünüyorum yalnızlığımı..

Küf kokulu adamlar gelip geçiyor önümden
Sonra kuşlar
Sonra her adım başına
bir yağmura dönüşüyorum
Islak ürkek bir martı yavrusu gibi..

Küçük bir kız çocuğunu alıp emziriyorum
Duvarlara yosun kaplı
bir denizin ellerini çizer gibi
Her köşe başında
yağmurun ayak izleri
Çıplak
Çırlıçıplak ve soğuk!

Yeşil gözlü esmer bir adam
Vişne reçeli uzatıyor dudaklarıma
Ve yorgun bakıyor gözleri
Karnıbahar pişirmiş ıslak kadınlara..

Artık zamandan çaldığım ne varsa
hepsi hatıra defterimde
Ve masa üstü tövbelerim
Hepsi çekmecemde

Yazgısı tozlu raflardan kaldırımlara adanmış
İllegal bir yağmurun
sessiz çığlıklarımı şimdi
Düşün ki
Zaman geçti
Çok zaman geçti
Martılar öldü
Ve unutuldu..

Ve ben hala
Esmer dudaklı bir yalnızlığın bel kemiğini seviyorum
Bunu anlamak hiç zor değil...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1088779/visne-receli.html>

Eylülü özledim

Eskiden,
Her gün ve yeniden,
seveceğim birileri olurdu.
Ekmek kokardı sabahları,
Akşamları sardunyalara dağılırdı etrafa.
Şimdi kimi sevsem yorgun,
Ve yaralı.
Dahası yalnız.
Papatyalar ölmüş olmalı,
Karanfiller solmuş.
Aralık gösterdi işte gerçek yüzünü.
Düştü maskesi kalbinin.
Üşüyorum!
Eylülü özledim ben...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1088902/eylulu-ozledim.html>

Dil yarası

Ne ağırdır
Dil yarası.
Paslı bir çivi gibi,
Dokunur
En olmadık zamanlara.
Gülüşü,
Gidişi,
Terk edişi.
Ve kadın,susar
Ve gider,gitmesinede.
Dil yarası bir sevda
Kalır göğsünde...

.....Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1089065/dil-yarasi.html>

Toz bulutu

Şimdi
Karanlık bir çağın arkasında gözlerim.
Yarınlar çok uzak.
Ve güneş
Sade gölgesini bırakıp
Gidiyor ardın'da.
Bir toz bulutu gibi kalıyorum öylece
Islak,
Bir paçavra gibi.
Aslında yorgun bile değilim
yaşamaktan.
Havalar rüzgarlı buralarda,
ve çok soğuk.
Üşüyorum
Anlıyor musun..?
Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1089170/toz-bulut.html>

Bu bir şiir değil

Ve artık
sevişmelerimiz dahi acı veriyor bana
Sırtını dönünce
Arkamdan konuşuyorsun mesela
İnce belli kadınlar doluyor masanın etrafına
Rakı içiyorsun
Yanında beyaz peynir
Ve çok çabuk sarhoş oluyorsun
Ve unutuluyorum eski bir eşya gibi
Tavan arasında
Islak
Ve nemli
Gitmenin en acı tarafına yeniliyor kalbim
Çok çabuk döküyor yapraklarını üstüme eylül

Bembeyaz
bir kefeni andırıyor artık şiirlerim
Ölümümden önce
Yazdığım son satırlarım olsa gerek
Bugün ben yine çok üşüyorum

Hem gidecek yerin yok demişti ya bana şairin biri
O halde bu bir şiir değil
Vasiyetimdir size
Beni şiirlerime gömün
Ve gidin
Bir tek o çok sevdiğim papatyalar ağlasın ardımdan
Birde onlar çok sevsin beni

Belki orda ruhumu ısırırım
Ve üşümem bu kadar...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1089313/bu-bir-siir-degil.html>

Vakit çok geç

Ben bir son bahar kadınıym.
Saçlarım kızıldır mesela.
Ve hüzünden almış adımı
sarıp ordan oraya savrulan yapraklar.
Ondandır ki;
Pek anlaşamam baharla.
Sabah güneş,
Akşama yağmur havası,
ve akar göz yaşlarım Nisana.
Terkedilir bir kadın yolun başında.
Ve adam hiç sevmemiştir aslında.
Yaşlanmıştır hayat, yorgundur zaman,
Yalnızdır akşamlar..
Akşamlar ve ben,
ne çok benzeriz birbirimize.
Karanlık,
Yorgun ve nemli..
Aslında bahar da bahane şiirler yazmaya.
Gelip geçici aşklar yaşamaya.
Lakin, ben eski kafalıyım biraz
özentim var ömürlük sevdalara.
Ve eski şairler nasıl severdi bilirsiniz.
Ah! o eski kadınlar
ne güzel bahardı.
Ve ne çok sevilmişlerdi kimbilir?

Ve şair derki bana.
Sevmek eskidenmiş güzelim.
Çok geç artık!
Vakit çok geç...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1089493/vakit-cok-gec.html>

Güneş yanığı

Kopkoyu
Bir karanlığın içindeyim.
Çocukça düşlerim
Eski bir yalan.
Artık maviye boyanmıyor ellerim.
Ellerim ki;
Güneş yanığı
Şiirlerimden kalma.
Bir şair vardı eskiden.
Şimdi o da yok.
Kopkoyu
Bir acı dağılıyor
Yüreğimin ıssızlığında.
Birde yalnızlığım
Keyfe keder..."

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1089655/gunes-yanigi.html>

Bir mısra

Bir insan
Kaç kere kırılır aynı yerden.
Ve kaç kere
Yorgun düşer
Bir mısranın üstüne.
Hadi son bir kez daha
Karala beni...
Ben her seferde
Bir şiir olup döneceğim sana.
Unutulduğum o yerden..."

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1089766/bir-misra.html>

Hiç

Bu aralar çok değiştim
Artık eskisi değil yüreğim
Olmayan sevdaların peşinde koşuyorum
Yara alıyorum her defasında
Sonra kuşlara bakıp
İç çekiyorum
şimdi gökyüzü olmak vardı
Yahut bir çiğ damlası
Her yağmur başladığında ben yağıyorum
Sonra rüzgar nereye giderse savruluyorum
Kurumuş bir yaprak misali
Bu aralar çok üşüyorum
Ekim alıp yağmalıyor bedenimi
Sen kimsin diyenler oluyor bana
Susuyorum öylece
Yalnız bir kederin içinde
Ben hiç kimseyim
Ben hiç bir şeyim diyemiyorum
Oysa ki
Yalan diyordu o şair bana
Oysa yaktığım bütün kağıt gemilerin içinde
Ben vardım
Ve ben yandım
O uzaktan uzağa seyretti bu ateşi
Ve bitti
Bir masal gibi
Bir yalan gibi
Bir hiç gibi....

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1089888/hic.html>

Bir kadın vardı

Bak yağmurda çekildi kıyıya
Durusun'da beklediğimiz bir akşamı izledim gün boyu
Ben mutlu olmak nedir bilmedim
Acının kaburgasından doğdum bir sabah
Annem çıplak bir kadındı
Ve beyaz
Cenazesini avuçlarımla verdim toprağa

Bir şiire anlatmak kolay değil
Ölen gençliğimin ayak izlerini
Alyazmalı kadınları
Veya koca bir yalnızlığı
Sustum çoğu zaman
ve göz yaşlarımla yıkadım mısralarımın göbeğini
Ne kadar daha zayıflamayı düşünüyorsun
Ey ruhum
Kaç kere intihar edeceksin içimde
Bak çocukluğumun derin izleri var karşı kıyıda
Ben sussam
Yüreğim susmuyor
Yada kalbimi bir zehirle dolduruyorum
Kimliksiz bir bedene dönüşüyor yüz hatlarım
Bir adım bile yok
Ah'tan
Keşke'den başka
Bir kadın vardı diyorlar ölmüş

Şimdi daha solgun duruyor eski fotoğraflar
Ve annemin beyaz geceliği
Yalnız bir kadın geçiyor yüzümün atlasından
Başka bir yalnızlığa

Ben yazarken bu şiirleri
Hiç bir ayrılık dahil değil buna
Ve ince bir bıçağın ucunda karartıyorum kalbimin zamansız gidişlerini
Sen hıçkırın bir mürekkebin mor halkalarını görüyorsun her satırda
Bir kadın mesela
Ne zaman bir karpuzla dönüşse
Bahar gelir
Ve papatyaları taç yaparlar kocaman göğüslerine

Şimdi kimim ben
Adım ne
Hikayem, bozuk bir gramafonu andırıyor olmalı
Yum gözlerini
Duymuyorum
Görmüyorum
Etten
Kemikten
Ve hiç'ten soyutlanmış bir kadını ben
Anlayın artık
Ve susun
Susturun içimdeki bu çığlığı

Yüzünde ay var
Saçlarından güneşe doğuyorum her sabah
Başı boş
Uçkuru bozuk şiirlerimi yamıyorum
Ve üşüyorum
Dilimin coğrafyasında

O yüzden tanrının arkasına saklandım bunca zaman
Ve hep ezilmişliği oynadım
Ağlarken
Süt verirken
Ve giderken acılı bir sonbaharın elini tuttum hep
Ama ölmedim

İnanmayın
Bu sadece bir şiir
Ve bunu ben yazdım...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1090032/bir-kadin-var-di.html>

Zehir

Ŗimdi
Kalbimin acısını dindirecek
Bir zehir varmıdır
Bu Ŗiirimde
Yum gözlerini yüreğim
Bu gece yıldız tozları yağsın üstüme
Sadece
lmek istiyorum...

Özge zgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1090150/zehir.html>

Ay ışığı

Bana
Yüreğini ver
Bir yıldızım olsun gökyüzün'de
Saçlarıma dolansın
Ay ışığı
Bana gözlerini ver
Bir denizim olsun
Martıların uğrak yeri
Serin bir rüzgar essin göğsüme
Karanlıklar'dan
Maviye bulansın çocuk düşlerim
Bana ellerini ver
Bir şiirim olsun
Mavi ve beyaz
Yada bir masal anlat bana
Uykuya dalsın çocuklar....

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1090281/ay-isiği.html>

Yalan

Şimdi
Geceye ıslak bir nem bırakıyor şiirlerim
Ay ışığı ve yağmurlar düşüyor
Acılı bir sancı gibi kirpiklerimden
Dokunma
Bakma öyle yüzüme
Kalbim kabuk tutmuyor işte
Ve artık
Eskisi gibi değilim
Sevmiyorum
İnanmıyorum hiç kimseye
Kimsenin kimseyi sevdiği falanda yok zaten
Herkes yalan söylüyor
Göz bebeğine...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1090391/yalan.html>

Bir kadının elleri

Şiire

Bulaştıysa bir kadının elleri.

Vaz geçiremezsin onu.

Kıramazsın,

Ağlatamazsın,

Yok sayamazsın.

O zaten dağıtmıştır bütün mısraları kendine.

Gitmiştir senden,

Ve her şeyden.

Uzağa...

Çok uzağa.

Uzaklara...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1090512/bir-kadinin-elleri.html>

Bu eylül

Bu eylül mü gelirsin
Yoksa bir son bahar akşamı
Yağmurlar mı yağar ömrüme
Öldüm diyorsun ya hani
bir şiirinde
Ölen benim kalbim
O sen değilsin...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1090615/bu-eylul.html>

Belki gelir

Şimdi
Yağmurlu bir eylül sabahında,
Bekliyorum seni,
Bir şiirin sıcaklığında.
Yalansız,
Dolansız bir aşkla.
Avuçların'da
Bir yığın huzurla.
Belki gelir...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1090777/belki-gelir.html>

Senden sonra

Senden sonra
Yüzü asık kelimeler yazdım duvarlarıma.
Eskittim seni zaman içinde.
En çokta
kendime kızdım.
Özleyince susup oturamadım bir köşede,
Hırçınlığa vurdum kendimi.
Senden sonra,
En çokta yalnızlık tanıyor beni.
Mesela tövbeliyim artık küfretmeye,
Ve hiç konuşmuyorum
kendimle bile.
En çokta kendime susuyorum.
Sonra öyle
senin zannettiğin gibi,
uyumuyorum sabahlara dek.
Kalbimden cenazen kalkıyor bir kuşluk vakti.
Ruhum senin kiblene dönüyor.
Ama yinede
affet beni demiyorum sana.
Affetme!
Bu yüzden işte hiç arayıp sormuyorum,
ve unutmaya çalışıyorum seni.
Sen yinede
Unuttum say emi
Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1091045/senden-sonra.html>

Hayta

Oysa
Çok şey istemedim ki
Mavi bir gökyüzü
Ve alabildiğince uçan kuşlar
Birazda gün ışığı sızsaydı kapı aralığından
Güneşi görecektik
El sallayacaktık hayta çocuklara
Kıştan kalma baharlar çiçeklenecekti dalında
Birde sardunyalarda
Ah o sardunyalarda
Ne güzel kokardı senin yanında
Yani demem o ki
Bir sen olacaktın
Birde deniz
Birde ay
Diğerlerinin canı cehenneme...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1091172/hayta.html>

Kadın olmak

Ah ne zordur kadın olmak
Anlatamazsın kimseye derdini
Bilmezler gülüşünün ardında ki
Hüzün rengini
O mavi olsun ister zaman
Denizi göğü çalar düşlerinde
Sade düşlerinde mavidir
Kül rengidir kadın
Toza dumana karışır
Eli yüzü
Yüreğinde asırlık bir çınar devrilir'de
Sen miydin demezler
Ah ne zordur kadın olmak
Ölsen adın neydi bilmezler...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1091386/kadin-olmak.html>

Emel çiçekleri

Bir sabah
Olsun istiyorum
Gün ışığı göstere sin eski yüzünü
Yalın bir toprak koksun hayat
İhlamlar şifa dağıtsın dalında
Sen emel çiçeklerinin
Kokusunu arzula
Bir sabah
Göğsünde ebedi bir sevdıyla
Çık yola
Ve ahir bu kadar yakınken bize
Sen ölümsüzlüğü
Öğret bana...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1091493/emel-cicekleri.html>

Aşk

Sesinde bir sey var
Bütün kapıları açıyor ardına kadar
Bütün gökyüzü
Denize düşüp
Gökkuşağı oluyor
Ve dağılıyor denizlere
Bütün bir mavi
Sesinde bir şey var
Özlem gibi,
Hasret gibi
Bir çığ gibi büyüyor şuramda
Şuramda.
Tam elimin altında
Bitti dediğim an
Yeniden başlıyor aşk
Özge özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1091676/ask.html>

Kurşun

Geceleri

Ne zaman gizlenmeye kalksam

Bir gölgenin ardına.

Binlerce karınca

Kurşunluyor kalbimi.

Kuşlar uçmayı bırakıyor

Gök yüzünde.

Ve yer yarılıp içine giriyorum.

Denizler geçiyor üstümden.

Ölü balıklar değiyor parmak uçlarıma.

Ve saçlarım kırılıyor

En uç noktasında hayatın.

Korkmuyorum yinede.

Sadece

Çok üşüyorum.

Birde sesin gelse diyorum içimden.

Cenneti olursun

Ölen kalbimin"...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1091792/kursun.html>

Mavi menekşe

Şimdi
Koy yüreğini yüreğimin üstüne
Bir dize şiir
Bir demet mavi menekşe
Ne işim olur benim
Kar'la kışla
Hazanla yağmurla
Bak mevsim bahar
Önümüz yaz
Sen en iyisi gel bu şehre
Bu şehirli ol

Sonra belki
Bir umut ekeriz bir tohumun rahminden
Güzel çocuklar yeşerir
Ve meyvelenir gamzelerin
Sarı bir başak tanesi gibi
Sen en iyisi gel bu şehre
Bu şehirli ol
Ben aynı şehirde de
Özlerim seni...

15 Mart 2014

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1091893/mavi-menekse.html>

Yüzümdeki hüzn

Öyle bir iç acısı kaldı ki
Senden bana hatıra
Göz yaşlarımı saklıyor
yüzümdeki hüzn
Ellerimde mürekkebin çıkmayan lekesi var
Şiirlerim hep eksik kalıyor
bu yüzden
Ve darmadağın bir yüreğin üstünde
duruyor kalbim
Acı bir çağ geçiyor gözlerimden
Susmakta hiç bir şey
Konuşmaktansa yorulduğum
Dinleyen
Anlayan
Okuyan yok beni
Yağmurlara'da sormuyorum artık
Hangi gökyüzünün
Ağladığını
Hangi kuşun kanadı kırıldıysa
Umutlarım yerde öylece yatıyor şimdi
Islak
Pis
Nemli
Ve paramparça
Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1092076/yuzumdeki-huzun.html>

Leke

Silmekle
Geçmiyor işte.
Hep göz yaşı lekesi kalıyor göğsümüzde.
Hani bu yağmurlar
Yorar insanı demiştin ya.
Şimdi hangi güneş yağını şiirlerim
Kurutur şu denizleri.
Susma söyle...

11 Mart 2015

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1092318/leke.html>

Duy beni

Bazen
Kendi içime bile ağır geldiğim oluyor
Bunu sana nasıl anlatabilirim
Hiç bilmiyorum
Sen iyisi mi
Sustuklarımla duy beni
Olur mu

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1092941/duy-beni.html>

Beyaz

Hiç anlamadığım
Bir dili konuşuyor aynalar
Yüzümü taşıyorum yıllar sonrasına
Kalbimde kocaman bir bavulla
İçinde yalnızlık kokan duvarlarımdan geçiyorum
Kaç şehri öldürdüm biliyor musun
Denizinde kızıl ırmakları olan
Hepsi sen olmadığından...

Bu aralar şairleştim iyice
Ve her aradığımda kendimi
Bir şiirin içinde olmayışları mı ezberliyorum
Çocukluğumun küskün bakışlarında
Kederli bir yüz gezdiriyorum
Sonrasında bir çingenenin
bedeninde çınlıyor sessiz gidişlerim
Ben ben değilim artık
Ve kuru bir yalnızlığı ısıriyorum
Kolumda izi kalana kadar gidişinin
Konuşurken dahi
Ne çok susuyorum aslında
Dilimin ucunda delik teşik sitemleri emziriyorum
Göğsümden süt kokusu gidene kadar...

Ben yoklugunun
ertesi yalnızlığından kalkıyorum aslında
başka bir sabaha
Ve kim bilir
Kaç mısrayı düşürüyorum kanatlarımdan
Unutmanın en ağır tarafına yeniliyor kalbim
Susmalarım ayrılığa dahil değil
şiirlerimde anlattım
Ve sövdüm bütün yalnızlık kokan papatyaları
Beyazda masum değil artık
Her şey gibi..

Hani
Gidenler dönmez
Dönsede eskisi gibi olmaz demişti ya, şairin biri
Söyleyin şimdi o şaire
Bulsun beni
Sonrada unutsun...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1093123/beyaz.html>

Serçe yavrusu

Artık
Yazdığım hiç bir mektup ulaşmıyor kalbime
Zamansız uçup giden kuşların
gölgesine bırakıyorum
yalnızlığımı
Üşüdüğüde oluyor ellerimin elbet
Bir palyoca olsaydım
Ancak bu kadar gülümserdim gökyüzüne
Halbu ki ölü bir deniz
ışıldıyor ayak uçlarımdan
göğsüme doğru
Ve zaman ağlasam
Ürkek bir serçe yavrusuna benziyor ellerim
Ben ki
Kızıl bir akşamın
Göz bebeğine tutunup yazıyorum bu satırları
Ölmesem bile
geçmişin ayak izleri geçiyor genzimden
Geceleri kendi yatağında bile
cinayetler işledim
Paramparca bir beden'de uyandım sabaha
üstümde bir bıçağın izleriyle
Ve onca yıl
unutulmuş bir yalnızlığın
Hayat hikayesini yazdım satırlara
hiç kolay değildi kadın olmak
Ve keşke dedim
bir erkeğin sol kaburgasından
doğmasaydım ben
Sadece yalnızlık koksaydı satırlarım
Keşke bir gözyaşı lekesi kalsaydım
Çocukluğumun en derin yerinde
Ve susarken
Ölü bir bedenin içinde
Ürkek bir serçe yavrusu gibi
Yapayalnız
Unutulmak bu kadar acı işte...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1093269/serce-yavrusu.html>

Yalancı bahar

Ben hep
Yalancı baharlar'dan geçtim.
Üşüdüm,
Islandım,
Yağmalandım.
Çiçekler'de açtı bahçemde,
Dallarım'da yeşerdi
Kimi zaman.
Kiraz ağaçları ballandı dudaklarım'da
Ben papatyaları sevdim,
Sardunyalı kokladım.
Ve büyük sevdim seni bilirsin.
Sonra birde baktım ki
Yaza doymadan gelmiş son bahar;
Annemde demişti zaten.
Yalancıdır bahar,
Su gibi geçer zaman,
Sakın aldanma...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1093517/yalanci-bahar.html>

Hüzün yağmurları

Bu gece
Bir şiir'de sen yaz kalbime
Sonra dökerse
Döksün nisan
Hüzün yağmurlarını üstüme
Nasılsa esrik bir aşkın hikâyesiydik
Biz seninle
Simdi'de sevmişiz
Ölmüşüz
Kime ne

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1093674/huzun-yagmurlari.html>

Küs çiçekleri

Uzun
zamandır küstüm kendime
Saçlarımı dağınık bıraktım
Ve güneşe çıkmıyorum
Soguk rüzgarlar esiyor göğsümde
Elimi ayağımı kestim büyük şehirlerden
Bir dağ yamacına
yasladım kırık kalbimi
Senden uzak
Herkesten uzak
Denizlere ortak oldum ve maviye vurdum kendimi
Anlayacağın
Tuz basıyorum yaralarımaya
Ve aldırmiyorum acısına
Darmadağın bir gölgeyim
Hiç gibi işte
Yazmıyorum da artık
Ve hiç konuşmuyorum kendimle bile
Küs çiçeklerini koydum vazoya
Dağıttım bütün papatyaları
Sevmiyorum onları da
Beyaz değil hiç birsey anladım
Mahsunda değil
Yıllar öncesinde kaldı o düşler...

Şimdi ben
O günlere dönmek için papatyaları dahi
sevmekten vaz geçmiş bir kadınıym
Ve bu şiirlerim hiç masum değil
Ben kendi kendini öldüren
bir katil zanlısıyım yüreğimde...

Ve o kadar sustum ki bu son satırlar'da.
Neyse dedim
Şiir bitti...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1093779/kus-cicekleri.html>

Eylül

Ben geceleri
Yağmuru göz bebeklerim'de
Uyutan bir kadınıın.
O yüzden ölümü bile çıkardım göğüs kafesimden.
Susmuş değilim!
Sadece vaz geçtim şiirlerimden.

Birde çok üşüyorum mira...
Sesin gelsin.
Birde eylül...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1093963/eylul.html>

Mavi zamanlar

Şimdi
Bütün mavi
Zamanlara inat.
Gülüşünü yüreğime asıp,
Gökyüzü olmak vardı ya her şiirde.
Ama neyse"...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1094735/mavi-zamanlar.html>

Mürekkep kokusu

Bugün yine
Çok canım yanıyor mira.
Ondan şiirlerim yorgun basıyor
Mısralarımın göbeğine.
Ve bu
mürekkep kokusu,
Zehir gibi doluyor içime.
Ölsem şairliğimi gömecekler.
Yalnızlığım sonsuzdur benim bilmeyecekler...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1094873/murekkep-kokusu.html>

Mavi çiçekler

İlla ki
Bir akşam üstü,
Mavi çiçekler açacak gamzelerim'de.
O vakit; sen geleceksin.
Gök yüzünde
Bir yağmur başlayacak belkide.
Ve ben tutup ayak seslerinden öpeceğim denizi,
Birde seni...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1095025/mavi-cicekler.html>

Seni sevmek

Seni
Düşünmek ne güzel
Bir sabah uyandığımda.
Güneş doğmadan belkide henüz,
Gölgesi düşmeden yüzüne günün.
Seni özlemek mesela,
Su içerken dahi,
Sana susamak belkide,
Bu zaman içinde aşk.
Ve böylesine sevmek seni..."

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1095309/seni-sevmek.html>

Bez bebeğim

Bu sabah
Çocuk kalbime yenildim.
Hiç uyanmak istemedim yarından.
Dua ettim,
Yine bir bez bebeğim olsun,
Ve karnını doyurmak istedim geçmişin.
Dün karıncalar dövmuşü beni.
Bu günde
Tanrı unutmuş olmalı yüreğimi.
Anlayacağın
Paslı bir çivi gibi
Yaşıyorum hayatı.
Yalnız...
Ve yapayalnız...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1095593/bez-bebegim.html>

Bir Őir yaz

Bir Őir yaz Şair
Maviye boyansın siyah elbisen
Gözlerinin karası gitsin aynalarda
Ellerinde
mürekkep lekesi kalsın
Hani rengarenkti
gök kuşağı
Hani bir damla suydu deniz
Şimdi neden
sığmıyor avuclarıma
Gök yüzüne bak Şair
Bulutlar yağmurlardan kalma
yıldızlarda çırıl çıplak kuŐlarda
Kır kalemini Şair
Gözlerime bak
Hani nerde "o
Şiirlerinde ki mavi

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1096021/bir-siir-yaz.html>

Suç bende

Sonra
Çekip gitti hayatımdan
Gitmem demişti oysa
Bende inanmışım yalanlarına
Salak gibi
Aptal gibi
Ne dersiniz deyin işte
Suç bende
Haddim değildi
Bir şaire şiir olmak
Şimdi yazar dururum
Bu sevdanın öznesini
Sessiz ve sağır duvarların üstüne
Sizde okur geçersiniz
Onu yazdığımı bilmeden...

23 03 2016

Özge Özgen.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1096181/suc-bende.html>

Mektup

Kalbime bile
Yazamadığım mektuplarım oldu benim.
Şimdi adına şiir diyorlar...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1096365/mektup.html>

Yağmur damlası

Şimdi
Bir yağmur damlası
Düşse göğsüme,
Seni en güzel yerinde bekler kalbim.
Ve aydınlığın vurur sahile.
Halbu ki;
Sesin en güzel hatıram.
Birde denizi olmayan ankara.
Yalnızlığını sevdiğim adam.
Gel ne olur...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1096532/yagmur-damlasi.html>

Acı

Şimdi
Kaç yalnızlığın daha
Üstünü örter şiirlerim bilmiyorum
Sadece hiç durmadan bir acıyı karalıyor yüreğim
Diğeri hiç gibi geliyor
Yada henüz uyanmadım sızlıyor uzaktan
Böyle yazarak anlatamıyorum işte
O yüzden sususup bekliyorum sabahı
Gölgeni bile özledim affet

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1096705/aci.html>

Bir kuş olsam

Yorgun bir akşam üstü
Yönünü kaybetmiş bir hayatın önünden geçiyorum usulca.
Son baharın hüznünü taşıyor ıslak kaldırımlar
Yalnız kadınlar,
Çakıl taşları,
Martılar.
Şimdi geride
Ne kadar umut kalmışsa
İçimde ki bütün hüznüleri şımartıyorum.
Git gide dağılan
Bir bulutun gri yanıyım.
Hangi limanda kayboldum,
Yada hangi deniz'de boğuldum.
Kim bu yalnızlığımdan kaçan gölge
Siyah bir perdenin ardında susturulan bir özne bedenim.
O yüzden
Sesim çıkmıyor
Duyanlar var beni elbet acı bir dilde
Şiir mişim,
Şair mişim boş bunlar...
Hiç bir anlamı olmayan
Yaşlı bir beden dolaşıyorum
Çırlıçıplağım çoğu zaman...

Küfürün en alasını taşıyorum avuçlarım'da
Adım kadın!
Sonrası yalnızlık.
Ve hiç bir şey

Çokça yağsın şu yağmurdan diyorum.
Ben yine son baharın olayım.
Ve eski bir istanbul uyutsun beni göğsünde..

Yada bir kuş olsamdım keşke
Bütün gökyüzü de benim...

Her şey sussa
Bir ölüm konuşsa benimle.
Ve ben sahiden ölssem...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1096932/bir-kus-olsam.html>

Göç vakti

Sonra gittin
Bir takvim yaprağı daha
Düştü kalbimden.
Döküldü sayfa aralarına acı bir sonbahar.
Yüzümde
Onca zamanın çizgisi kaldı.
Kül rengi
Basma elbiseli bir kadın oldum.
Şimdi
Nasır tutmuş ellerim,
Ve hayli zaman geçmiş üstünden
Sen gideli.
Vedalara sığdırdığın limanlar
Artık geri getirmiyor seni.
Susmalarım kaldı dilimde.
Bir çığlık yükseliyor içimden ama
Duyulmuyor.
Bir nefes alıyorum,
Ölüyor kuşlar gök yüzünde.
Ellarime kan bulaşıyor,
Yüreğime keder.
Kasım işte
Adı üstünde.
Göç vakti yüreğimin yüreğinden.
Ve senden"...

30 ekim 2016

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1097140/goc-vakti.html>

Son eylül

Susuyorum
Kırlangıç ağıtları yükseliyor
başı boş sokaklarında
Üsküdar'ın
Yaşlandıkça
bakır saçlı bir kadınlara bağışıyorum
yalan gülüşlerimi
Bütün hüznümü
dökülüyor üstüme
bu son eylül kırıntıları
Çıplak ayak iğdeliyorum sırtıma
hayatın yükünü
Kaldırımlarda boynu bükük kadınlar görüyorum
bana benzeyen
Yorgun
Bitkin
Yaralı kadınlar
Kuşlar diyorum sonra
Bir kuş olsam
Ve maviye boyasan şunların saçlarını
Yahut denizleri kurutup
sersem ayaklarına diyorum
Biter mi
Geçer mi
Kiraz ağaçları acar mı dudaklarında
Eylül işte, adı üstünde
Herkesten çok ben üşüyorum
Ve yorgun düşüyorum
Başı boş
uçkuru bozuk, bu sayfaların üstüne
Yinede unutmaya kıyamıyorum seni işte
Belkide hala seni sevdiğimdendir
bu sessizliğim
Ama sen duy beni
Olur mu
Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1097254/son-eylul.html>

Yağmur

Bir şiirin
Gözyaşları ah olup,
Usulca süzülürken göğsüme.
Andolsun ki; bu gece
Yağmur olup vuracağım seni kalbinden...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1097576/yagmur.html>

Denizi olmayan

Bu gece
Kaç mısrayı daha yakar kalemim
Ve kaç dizeyi eğdiririm önüne
Bilmiyorum ama
Bütün şiirlerim'de adın geçiyor
Uykusuz kalıyorum
Ve sen nedense
Denizi olmayan bir şehirdesin
Ve senin denizden anladığın tek şey mavi
Halbu ki ben
Her yağmur yağdığın'da ıslanıp
Gökyüzü oluyorum
Bilmiyorsun...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1097850/denizi-olmayan.html>

Heykel

Şimdi
Yağmur yağsa diyorum
Çokça yağsa hani
Ben hiç ıslanmadan uyusam bir şiirin göğüslerin'de
Ve süt kokusu gelse
Ninni söyleyen bir annenin rahminden
Bütün şehir begonya koksa
Ölüm diye bir şey olmasa diyorlar mira
Oysa yaşamak niye sanki

Bu gürültü
Bu koca bir yalnızlık aslında
Gök çatırıyor
Ve kuşlar uyanıyor kanayan bir sabaha
Bir yağmur başlıyor
Her yer, her şey ııslak
Bu kadınlar nereye gidiyor böyle
Hiç biri bez bebeğim gibi kokmuyor
Çok mutsuzlar
Şimdi onlara sokaklarda bedava şampanya satılsa
Bir şiir bir şaire sarhoş olsa
Yani beyler şu kadınları yarı yolda bırakıp gitmese diyorum mira.
Kadınlar'da kurtulsa bu kızılıktan

Tıpkı
Yorgun bir zamanın
Sayfa aralarına benziyorum
Hiç sevilmedim
Yada öpülmedim
Sevişmedim hiç evdiğim adamlar'la
Ben bütün çıplaklığımı örten geceye hamileyim
Bir korse giyindim üstüme
Zayıfladı ruhum
İncecik bir kadın oldum
Ölüm gibi beyaz bir tenim var benim
Ondan soğuk duruyor bütün giysiler üstümde
Taştan bir heykel parçası çizdim yüzüme
Aşkı hiç tutmadım ellerimle
Yanlış bir yüzde
Yanlış bir beden doğurdu dünya
Adını ben koydum

Şimdi yağmur yağsa mira
Çokça yağsa
Hiç durmadan yağsa
Ben gökyüzü olsam
Ve bütün denizleri ben doğursam
Ölüm yakışır mı bana

Neyse yine çok uzadı bu şiir sanki
Siz beni öldü farzedin...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1098227/heykel.html>

Ağrı

Çok Şey
vardı yarım kalan
Yitik bir Şehrin duvarlarında,
Bir ağrı gibi.
Bende ki;
Avuç içi kadar
bir hüzündü oysa.
Yinede çok canım yandı...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1098568/agri.html>

Serçe

Bazen
Ölmek istiyorum mira
Göğsümde bir yığın güvercinle
Beyaz taşlı kolyemi takıyorum geceleri
Birde çocukluğum'da
Vişne reçeli döktüğüm elbisemi giydiriyorum ruhuma

Bu aralar
Acılı bir denizi öptüğüm oluyor yaraların'dan
Üşüdüğüm'de oluyor bazen
Ve pamuk şekerine hiç benzemiyor yalnızlığım
Ellerim ne zaman küçülse
Basmadan bir gövdeye dönüşüyor gülüşüm
Hüznün adını kim koydu diye soruyorum
Bakır saçlı kadınlara
Derin bir sessizliğe bürünüyorlar
Hiç olmamış gibi

Yüzümde yaşlı bir eskicinin
Söndürdüğü sigaranın izmaretini gezdiriyorum
Delik deşik bir kalpte atıyor incinmişliğim
Acının adını ben koydum
Bir bıçağın ucuna yaslandım sonra

Gökyüzünü
Seyrediyorum mira
Alabildiğine kanadı kırık kuşlar
Hayat başladığı yerden dokunuyor dallarıma
Doğduğu günü hatırlamıyor insan
Çoğu şey
Gözlerimle kirpiklerimin arası kadar yakınlıkta
Yağmurun elleri gibi mesela

Dün gece
Sen uyurken rüyamda
Küçük bir serçenin kalbi oldum mira
Ve bütün şiirleri mi yaktım
Sende içindeydin
Bende

"Sonrası hiç gibi yalan"...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1098726/serce.html>

Ŗiir değil

Ŗair;
Benim bu yazdıklarım Ŗiir değil,
İç kanaması.
Say ki; bütün bir gök sancılanıp
ęöęsüme düŖtü.
Ve çok canım yanıyor.
Hepsi bu

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1099432/siir-degil.html>

Uskumrular

Gözlerinde
Seyrediyorum şehri
Vapurlar yanaşıyor iskeleye.
Dudaklarında da uskumrular.
Bir yağmur sonrası bu
Balıkçılar dönüş yolun'da
Heybetli bir denizi
Öpüp gelmişler karın tokluğuna.
Gözlerin'de denizi gördüm,
Denizlerin de doydum ben.
Bir fırtınaydı sonrası
Uyandım ki;
Martılar ölmüş" ...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1100079/uskumrular.html>

Beyaz sayfalar

Œimdi ben artık
Hiç bir kırgın yanıma Œiir yazmak istemiyorum
Œu beyaz sayfalara bak Œair
Onca zamanın ahını aldın
Ve yeminim var
Küstü içimde aşk
Anla işte
Sustuysam'da vardır bir nedeni...

5 Haziran 2017

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1100413/beyaz-sayfalar.html>

Kırmızı

Bu aralar
Yağmurlara bıraktım kendimi.
Elim yüzüm kir pas içinde,
Utangaç
Çocukluğumdan kalmayım.
Yaralarım
Çok taze çok derin.
Bu yüzden belkide,
Ne zaman ıslansa üşüse düşlerim
Kanıyorum.
Bu aralar
Bulutlardan kalmayım.
Yağmurlara
Bıraktım yüreğimi.
Ellerimde
Bez bebeklerim,
Üzerimde
Kırmızı elbisem,
Büyümedim ki ben hiç.
Bir kibrit
Çakıyorum kirpiklerime.
Aşkla
Oyun oynuyorum"...

05 03 2015

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1100687/kirmizi.html>

Sen hiç

Sen hiç
Gecenin bir yarısı,
Uyanıp o derin uykundan.
Seslendin mi kalbine
Artık l diye?

07 09 2015

Özge zgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1100932/sen-hic.html>

Mısra

Yine
Avucuma dökülüyor
Acı bir şiirin son mısraları.
Sabaha uyanırsam eğer;
Beyaz bir papatyanın göz bebeklerin'de
Vasiyetimdir ölmeden
Sil beni..."

4 Haziran 2017

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1101138/misra.html>

Şair

Yazdığım
Şiirlerle değil mira.
Sustuklarımla şair oldum ben"..

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1101661/sair.html>

Beyaz elbisem

Yanlış
bir zamanda tanıdım seni
Ve ıslaktı gözlerim hala.
Sonra büyüdüm,
Artık eskisi değil yüreğim.
Olmayan sevdaların baş ucuna bıraktım,
Bayram harçlıkları mı.
Beyaz elbisem,
Kırmızı ayakkabım yok artık.
Hem ben;
Bayram sabahları
Kırgın uyanıyorum hayata.
Yinede ağlamak yok diyorum kendime.
Eğreti gülüşlerimi bağışlıyorum
Yoksul çocuklara.
Artık o"
eski beni unuttum.
Çoktandır
hüzünlü şiirler yazıyorum kalbime.
Ve yalnızlığımda
Buna dahil"...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1101774/beyaz-elbisem.html>

Ŗiir niyetine

Ŗimdi
Canım daha çok acıyor
Ŗiir niyetine bırakıyorum göz yaşılarımın ıslaklığını
Ŗu beyaz sayfaların üstüne
Kırgın değilim aslında kimseye
Kendime kızıyorum hep
Elimle çıkartıp koydum önüne kalbimi
Ŗimdi de
Öldüremiyorum kendimi
BađıŖla beni...

Ben öldüğüm'de
Sende papatyaları çok seveceksin biliyorum...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102054/siir-niyetine.html>

Karanfil

Sonra gittin
Eylül yaprakları döküldü ardından.
Bir çocuk gibi ağladım.
Soğuk buz gibi bir sobanın arkasında kaldı hatıralar.
Ben çiçekli perdeler astım camlara.
Saksıda karanfiller açtı
Olmayan sabahlara uyandım hep
Olmayan bir ben aradım
Gençliğimin yorgun yüzü geçerken aynalardan.
Kırlangıç ağıtları yükseldi sol omzuma.
Sustum.
Sustukça
Papatyalar açtı ruhumda.
Ellerim kocaman oldu
Bir palyoca gibi..

Çok sonra
Bir dilencinin olmayan avuçlarına bıraktım gülüşlerimi.
Kalbimi beyaz bir kefene sardım.
Sonra derin bir uykuya daldım
Yastığımda hala
O" karanfil kokusu..."

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102318/karanfil.html>

Asi

Uzun bir şiirin içinden geçiyorum
Tutup kesiyorum parmak uçlarımla tüm mısraları
Kızıl saçlarımda yalnızlık
Ben acının kaburgasından üretildim
Gülmeyi haram saydım dudaklarıma
Göğsüm kapalı çıktım geceden
Uykusuz gözlerim şahit
Yorgunluğum
Geçmiyor
Yüreğimin tam ortasında duruyor
Ayak izlerim

Ben hiç
Gökyüzü kadar mavi olmadım mesela
Deniz kadar'da
Rüzgar gibi asi olmak isterdim
Yinede beceremedim
Bir at'a benzettiniz bedenimi
Kadındım oysa
Kuş olmak istedim en çok
Yada bir martı
Eğreti gülüşlerime ıslık çaldınız
Çirkin bir yüzde
Acının gök kuşağını çizdim ben

Çocukken kadın oldum
Hatta kadın doğdum
Ağlarken
Sür verirken
Ve severken
Sövdünüz beni

Şimdi desem ki ben
Ben hiç bir şeyim
Tutup alnımdan öpecekler beni biliyorum
Ben kadını
Sonra şair
Sonra çok şey
Her şey

Sevişmek için sevmeyin beni"...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102518/asi.html>

Düş

Şimdi
Bir gece gibi
Siyaha sardım beyaz düşlerimi.
Sadece içimde ki acıyı yazıyorum.
Göğsümün üstünde küçük bir serçenin kalbine
Dokunur gibi.
O kadar yorgunum işte"...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102885/dus.html>

Papatya çiçeği

Keşke
Bir papatya çiçeği olsaydım da,
Koparsaydın
Tek tek bütün yapraklarımı.
Ve bir sen kalsaydın
Bizden geriye.
O vakit;
Ölmezdi yüreğim böylesine..."

03 04 2015

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1103329/papatya-cicegi.html>

Islık

Kalbime ıslık çalıyor zaman
Alışılmış bir hayatın
akıl taşlarını koyuyorum sandığa
Sanki
İri bir dünya var elimin altında
Ve bütün kuşlar uzaklaşıyor ordan
Mavinin anlamını taşıyorum
Göğsümden kızıl bir gök yüzünün tam ortasına
Bir deniz kabuğuna benzetiyorum gölgemi
Ama dokunduğum ben değilim

Yağ desem
Yağmur yağardı eskiden bu şehre
Ve ıslak bir serçe yavrusuna sarılırdı çocukluğum
Artık yokum burda çok zamandır
Olmayışımı kutluyor son bahar...

Şimdi;
Sararan yaprakların öldüğüne inanmıyorum
Her şeye rağmen
Bütün begonviller bir şiire dönüşüyor
Mısralarımda..

Bir şey olsaydı keşke
Ve kalbimin resmini çekebilseydim
Ve keşke
Bir yığın kırgınlığın içinde
Sen olmasaydın..

Ben esmer bir adamı sevdim mira
Yüreğinden başka hiç bir şeyine dokunmadım
Geceleri şiirler okudum ona
Duyar sandım
Bir tek sana anlattım
Ve biliyorum
Sende duymadın bu yalnızlığı..

Hem ben
Bu şiirde eksik bir şeyler var biliyorum
Biliyorsun
Yarım kalmış bir hayatı
mavi bir yıldıza yazamıyor insan.

Bende yazmadım..."

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1103633/islık.html>

Ses

Şimdi
Herşey susuyor içim'de.
Bir tek kirpiklerimde biriken yağmurun sesi
Vuruyor göğsüme...

Ne acı değil mi?

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1103888/ses.html>

Turkuaz

Sabah olur
Yüzümde sancılı bir hayat başlar.
Paslı bir pencere pervazında dağılır kuş sesleri
Bir yağmur damlası gibi ıslak.
Çocukluğumun solgun yüzü gezinir dışarda.
Utangaç bir midye kabuğuna benzer düşlerim.
Uzak bir çizgide derin bir yalnızlık,
Unutulmaya yüz tutmuş ellerim,
Saçlarım,
Gölgem.
Sonra, bu deniz derim,
Bu gök,
Bu sahte turkuaz mavisi yalanlar.
Hiç gibi eksik bedenim
Dokunmak ne mümkün.
Ben bile bu kadar yabancı,
Bu kadar asiyim ellerime.
Ne bileyim işte unuttum her şeyi.
Bir ayak izleri kaldı geçmişin.
"Sahi adım neydi benim..?"

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104691/turkuaz.html>

Hayal

Bir sabah
Çıkıp gelsen diyorum
Yüzünde bir çocuk telaşı
Gözlerinde geceden kalma ay ışığı
Avuçlarında deniz
Mesela
Güneşe dokunsam saçların'da

Hani diyorum
Bıraksan gündelik işleri
Şu korkuyu
Biraz sahi olsun
Biraz deli
Birazda vurdum duymaz
Bir sabah
Alsan yüreğini bana gelsen
Ve hiç gitmesen..

"Hayal işte"..

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105057/hayal.html>

Her Şey

Ne garip,
Gitgide yalnızlaşıyor insan.
Ve aŐırlaŐıyor kendine.
Ve bir gün kaybediyor ellerini,
Gözlerini,
Sonra kalbini.
Sonunda anlıyor ki,
Her Şey yalan..."

Özge zgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105344/her-sey.html>

İhtimal

Bu kadar kırınlıktan sonra
Biraz sardunya koklamak istiyor canım.
Birde yağmurda ıslanmak.
Ölüm bir ihtimal zaten..."

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105509/ihtimal.html>

Sancı

Kısacık bir hayatın,
Sancılı bir öyküsüdür kalbim.
Şimdi;
Ah desem biter
Bütün cümlelerim eksik bir şiirin içinde.
Ve yalnızlaşır ellerim,
Soyutlaşır yüzüm bedenimden.
Ne göğe yerleşebilirim,
Nede denizden ayrılabilirim.
Kıyıya vuran bir dalga misali...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105676/sanci.html>

Mavi

Şöyle
Güzel bir şeyler anlat bana
bu gece.
İçinde deniz,
Üstünde mavi bir gökyüzü olan.
Sen susunca meselâ,
Kuşlar konsun sol omzuma.
Sonra şehre
Beyaz yağmurlar yağsın,
Rengi değişsin bulutların.
Bıraksın yakamı
Bu yalnızlık,
Bu yorgunluk.
Hiç mutlu değilim ben...

14 Ekim 1995

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105859/mavi.html>

Kızıl

Yazdığım her şiirim'de
Üstü kapalı bir acının izlerini siliyorum.
Göğsümde bir kuş olduğu yalandı zaten.
Gökyüzü hep sendin.
Hiç mutlu olmadım
Bendeki kızıl bir yalnızlıktı sadece.
Gülüşlerimse masumca bir yalan.
Öyle ya;
Şimdilerde adına kadın diyorlar..."

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106017/kizil.html>

Fesleğen

Ne ara
Yağmur yağacak olsa bu kente.
Geceden kalma
Bir fesleğen yaprağı gibi ürperiyor ellerim.
O vakit; çok üşüyorum işte...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106534/feslegen.html>

Sakal

Şimdi ay sustu
Şiirleri mi yağmura verdim
Gözyaşları mı rüzgara
Noktasız yazdım yüreğime seni
Soru işareti koymadım kalbime
Öyle çok sevdim işte
Ondan kaybettim belkide
Oluruna olmazına küfrettim
Canım yandı
Hemde çok yandı
Hiç bir acıyı böyle bağrıma basmadım ben
Yinede anlamadın
İnanmadın
Sustuklarımla kaldım
Ulu orta
Çırıl çıplak
Mevsimsiz bir döngü gibi

Aç avuçlarını
Ak sakallarından öptüğüm adam
Bütün pişmanlıklarım senin olsun emi
Gitme böyle habersizce
Ölüyorum ben..

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1106894/sakal.html>

Adam

Ve bir gün
Birisi çıkar gelir
Boşuna dersin bunca şiir
Bunca hüzün
Ve acılar tırmalar yüreğinin bir köşesini
Duyan olmaz
Soran olmaz
Aşk zaten yalan bir duygu
Sev dersin o zaman
Çok sev
Yüreğinin taa içine koy beni
Ve hep orda kal adam
Unutma irkin bir kadın
Sevilince güzeldir...

Özge zgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107049/adam.html>

Ben

Biliyor musun?
Papatyalarda ağlar;
En çok'ta geceleri.
Ben gördüm...

Özge zgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107159/ben.html>

Midye

Yalnızlığın

En ağır tarafından vuruyor yağmur

Ruhum şişmalıyor

Suyun içine ne zaman tuz döksem

Kekeme sözcükler birikiyor kirpiklerimde..

Bütün satırlar ince bir çizgiye dönüşüyor

Bu şiir değilde ne şimdi

Biliyor musun

Midye kabuklarını dinlerim bazen

Suya yansıyan gölgem

Bir martının kanatlarında ay tutulur

Güneş gölgesi kadar yakar yada

Söyleyin hangi fesleğen

Isırır bir geceyi şimdi

Ellerim yanıklar içinde geldim

Göğsümde bir şiir

Bir akdeniz akşamını getirdim sana

Ellerim artık o kadına ait değil

Suç işliyorum

Darmadağın bir odanın içinde

Çırl çıplak öpüşüyorum

Yada bir ihtimal benimim

Uzak çok uzak

Yarına Dokunur mu bu yağmur

Onuda bilmiyorum

Belki ben gelirim

Bu gökten bir deniz olur

Bin yıl

Unutulur saçlarındaki beyazlar

Sakalın senin

Tenimde bembeyaz

Papatyalar kışkandı bak

Üşürken dahi

Suç işliyorum

Yağmurda kesildi

Karanlığın en sessiz hali göğsüme düşüyor

Köpükten kuklalar yapıyorum

Göğün üstüne

Nasıl anlatayım bilmiyorum

Söyleyin bana bir şiir nasıl yazılır

Susuyorum mısraların arasında

Sustuklarımla

Suç işliyor ellerim..

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107496/midye.html>

Yıldız

Sırf
Kırıldığımı anlamasınlar diye,
Gökyüzüne mavi yıldızlar asıyorum mira...

Özge Özgen

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108047/yildiz.html>

Hayat

Bu sabah
Darmadağın bir yalnızlık karşılıyor beni.
Yüreğimi henüz sözü bitmemiş
mısralara yamıyorum.
Susmak istiyorum uzun süre.
Sesimi bozduğum şiirlerimde anlamını yitirdi artık.
Sabrediyorum, gelene geçene.
Beni övüp gökyüzüne çıkararak kuşlar vardı
Şimdi her nedense
göğüs boşluğundan sıyrılıp,
Düşüyor yere bu yalnızlığım.
Üşüyorum hayat!
Aç gözlerini...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108158/hayat.html>

Marifet

Düşünsene mira
Ben eğer gerçekten bir papatya olsaydım.
Hiç bir varlığın göğsüne
Bir serçenin kalbiyle dokunmazdım.
Asılmak ne kadar kolay gökyüzüne değil mi?
Mavinin adına şiir yazıyor birde onlar.
Oysa marifet yağmur olmakta..."

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108291/marifet.html>

Dal

Bırak
Yansın yüreğimde,
Adına yazamadığım her şiir,
Sana gelemediğim her mısra.
Kaldı ki bu gece
Melekler öpecek göğsümden.
Bir papatya yaprağı daha
Düşecek dalından
Her satırda.
Yorma bu kadar kalbimi
Çok üşüyorum..."

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108535/dal.html>

Çağ

Şimdi
Aynı göğün altındayız seninle
Ve aynı deniz.
Devrik bir çağ gözlerimde.
Az ilerde ölüm.
Ve kuşlar uçuyor yine
Bir hayli yorgun.
Martılar hüzünden çalmış adını
Değişen sadece yüzler.
Yağmuru nasıl özledim bilsen.
Birde gülmeyi...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108716/cag.html>

Elma kabuğu

Solgun
Bir sayfa arasına benziyorum.
Eskimiş bir yüz taşıyorum avuç içlerimden
başka bir bedene.
Küçük bir midye kabuğuna dokunuyorum.
Çürük elma kabuğu kokuyor deniz.
Susuyorum
Boylu boyunca
Bir ihanetin,
Bir ihanete karıştığını izliyorum gece boyunca.
Gövdem de
Başka bir kadın,
Ellerimde başka bir adam.
Kalbim başka bir şehirde yaşıyor sanki.
Kıyısında,
Batısında, darmadağın bir ırmak
Akıp gidiyorum.
Kağıttan gemiler yok orda.
Her şey sahi
Her şey hiç olmadığı kadar yalın
Ve ıslak.
Yağmur yağsın
Yağsın artık şu yağmur üstüme
Islanmak istiyorum.
Sonrada her şeyi unutmak...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108876/elma-kabugu.html>

İftira

Yaşıyor sanmayın
Kirpik uçlarına bırakıyor
Hayat acıyı.
Şimdi ben
Öylesine yorgunum ki zamana,
Saçlarım kırılıyor,
Boynum bükülüyor,
Adım anılıyor, yalancı dudaklarda.
Sonra bir kere daha
Yüzüm eskiyor kırık bir aynada.
Düpedüz
İftira diyorum
Başka bir şey değil..."

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1109040/iftira.html>

Kambur

Yorgunum
Eski bir sözcük gibi
Dibe vuruyor bütün mısralarım.
Sırtımda kamburu çıkmış
Yalanların,
Yanlışların
Bedelini ödüyorum şimdi.
Bir tek umudum var mavi,
Birde gökyüzü.
Ve bu şiirlerim
Dalgın bakıyor nedense yüzüme
Yüreğim affetmiyor beni.
Bende kendimi...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1109325/kambur.html>

Yabancı

Sen yokken
Çırlıçiplak bir şiir giyiyorum üstüme
Adı konulmamış heceler yamıyorum geceye dair
Ellerim üşüyor
Uzun bir elbisenin içinde
Yarım bir ay parçasını seyrediyorum
Kırık bir gök
Ve bir kaç yıldız kalmış
Bir kaç ıslak duvar..

Biliyor musun?
Yalnız kaldığımda yağmuru özlerim ben hep
Sonra uzakları
Sonra yalnız bir kadın geçer içimden
Yorgun sayfalar bırakır
Alır götürür
Seni de
Beni de
Her şeyi işte..

Aldırma bana
Canım çok acıyor bu aralar
Ellerim bile yabancı
Ben eski ben değilim
Bir çakmak taşı gibi dünyayı yakıyorum
Hiç birşey kalmıyor geriye
Hiç ve keşkeler den başka..

Şimdi daha çok
Var oluşumun ağır izlerini taşıyorum yarına
Ellerimde buzdan heykel parçacıkları
Teninde güneş yanığı şiirlerimden yaralar kalıyor
Yaşarken derin bir izi gömüyorum
yastığımın baş ucuna
Sonra kirpiklerimde kalan bir yağmur tanesinde
Temize çekiyorum geçmiş
Susarken, avuç içlerimde kanıyor kalbim
Her şey gibi bir yalana dönüşüyorum...

Temmuz sıcaklığında
Bir şiir kadar üşüyor biriktirdiğim anılar
Ve bir kaç mısra
Beyaz bir çarşafa sarıyorum bütün geceyi
Şimdi daha aydınlık ay
Ve gök buğulu bir yıldızı taşıyor yıllar sonrasına
Ben hiç yokum orda...

Sahi ya, ölsem üşür müsün?

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1109606/yabanci.html>

Eski

Mesela
Yazarken bile
insanın içini acıtan bir şey var bu şiirde.
Ve bir çok mısrası eksik.
Çoğu şey bir yalana karışıyor.
Ellerim anlamını yitiriyor.
Düşünsene mürekkep kokmuyor sayfa araları
Herşey tek bir cümlede bitiyor sanki.
Güvenmek,
Ve sevmek,
Hiç birinde ben yokum.
Gün kızıl sonrarası bir yalnızlığa dönüşüyor
Sessizce ağırlaşıyor bedenim..
Kuytular gri bir iz bırakıyor ardında
Solgun bir gök.
Sonra bir veda busesi düşüyor avucuma
Gecenin sessiz loş ışığında.
Yalnızlık,
Yorgunluk
Hepsi ayrı dili konuşuyor.
Eski bir şiiri okuyorum, eski bir hayat.
Hepsi aynada bir yansıma
Bende bir gölgeyim,
Sadece gölge...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1109887/eski.html>

Sahte

Şimdiler'de
Sahte bir tebessüm birikiyor yüzümde.
Yorgun bir sabahın üstünden
geçerken ayak izlerim.
Kuş seslerini unuttum sanırım.
Ve hayli eskimiş bir zamanın çıplaklığıyla
Dans ediyor yüreğim.
Bir kıvılcım yetiyor,
Sonra bir rüzgar.
Akşama kaç saat var bu uğultunun ardından.
Bu eller, bu kızıl saçlar bana ait değil.
Ve bu solgun yüz
Kaç aynaya yansıyor bir yağmur sonrası.
Tozdan bir gökkuşağı eriyor göğsümde.
Yazdıklarımın, sildiklerimin
Hiç bir hükmü yok aslında.
Ben alışıyorum yavaş, yavaş
Kendi mi bırakıp,
Yalnız kalmaya...

Yalnızlıksa, en acı ölme biçimidir;
Anlasana"...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1110009/sahte.html>

Sitem

Şimdi
Sitemli sözler biriktiriyorum
İçimde sana..
Yalnızlığımın ayak izleri geçerken geceden.
Ben her mısranın başına
Seni yazmaya çalışıyorum.
Anlatamadığım oluyor kendi mi bazen.
Derin bir sessizliğe bürünüyorum
O vakitler'de.
Ve hatırlamıyorum adını,
Yüzünü,
Gülüşünü.
Kuşlar uçuyor;
Martılar denizde.
Yağmurun kalbine dokunuyorum.
Sen,
Ben,
Ve yağmur.
Neyse ki sesler kesildi.
Yalnızlığımı alıp uyuyorum..."

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1110114/sitem.html>

Aynı

Gel seninle bir şiir içelim.
Ölürsek
Aynı mısraya
Gömsünler bizi...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1110309/ayni.html>

Mor

Bu gece'de
Yalnızlık kokuyor bütün şiirlerim
Bir şairi tutup kirli sakalından öpüyorum
Açık saçık küfürler giydirim çıplak kadınlara
Kimliğimi bir yol kenarına bıraktım
Kızıl saçlarımdan asıyorum
Bütün günahlarımı boynuma
Artık kime dokunsam
Ve hangi şiiri okusam
Hiç birine benzemiyor ellerim
Üşüyorum
Sokaklarda etten ve kemikten insanlar
Kopkoyu bir maske
Her şey sisli
Ve karanlık
Baktıkça yüzlerine aldanıyorum.

Kahve duvarlarında sigara izmaritleri
Buruşturulup atılmış kadınlar
Sessizce izliyorum uzaktan gölgemi
Ben sanki ben değilim
Çok uzağım.

Bir midye kabuğu düşün
Yada bir deniz
Uskumrular
Yüzünün var oluşunu anımsatan
düz bir çizgiye doğru ilerliyor
Vakit çok geç
Ve ben hiç olmadığım kadar ıslak
Ve yalnızım..

Kirpiklerimde göz yaşlarımdan güverteler biriktiriyorum
Bir kadın düşün iri göğüslü
Kalın dudaklı
Ve beyaz
Şimdi daha gerçek
Yüzümde ki mor halkalar..

Ahşaptan elma sepetine nane şekerleri atıyorum
Pas kokusa dönüşüyor hayallerim
Daha çok zayıfla diye sesleniyorum ruhuma
Daha az sev
Ve az düşün
Meğer
Kadın olmak kolaymış bu kadar
Bu gece
En derin acıların hükmettiği bedenimide
sattım bir şaire
Şiir niyetine
Anlayacağın yorgunum artık

Biliyor musun?
Yağmurlar yağdığında bu şehre
İlk ben öleceğim
Ardımdan; papatyaları çok sevmeyi
Unutma..."

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1110443/mor.html>

Pulsuz mektuplar

Şimdi
Geceye bir şiir daha uzanıyorum.
Ve göz kapaklarım düşüyor
Yorgun cümlelerin üstüne.
Anlatamadığım şeyler vardı eskiden.
Yazamadığım dizeler.
Yorgun bir yüzün ardında kalırdı hüznüm.
Sonra dokunduğunda uzaklaşan gölgeler.
Acı hayat hikayeleri biliyorum
İstedğim zaman açıp okuyamadım.
Pulsuz mektuplarım oldu benim.
Her şeyi sonradan öğrendim.
Uykusuz kalmayı geceleri,
Yağmuru sevmeyi,
Sevişmeyi hatta.
Ve hatta ölmeyi kimi zaman.
O yüzden bir daha
Sildiğim hiç bir şiiri yazmadım.
Ne kalbine,
Ne kalbime.
Sende unut gitsin zaten...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1110798/pulsuz-mektuplar.html>

Sustum

Sen gelmeyince,
Yağmurları bekledim sessizce.
Ağlayamadım bu kez.
Yorgunluğum düştü kirpiklerimden usulca,
Sustum...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1111151/sustum.html>

Çığlık

Her bir yanım
Kırık dökük sevgili.
Yorgun ve darmadağınım
Sayfa aralarına
bırakıyorum suskunluğumu.
Kalbimde ki çığlığı örtüyor yüzümdeki hüzün.
Ağlamaklı bakıyorum geçen zamana,
Yıllara,
Anılara,
Ve yitip giden çocukluğuma.
Masumluğuma.
Her şeyi bıraktım öylece
Duvarda asılı duran bir fotoğrafta.
Acıya beş kala yağmur yağar ve ıslanır diyorum
Saçlarımdaki papatyalar.
Şimdi;
Öylesine bir yoksulluk ki bu,
Öyle bir sevgisizlik ki bu,
Kimse anlamıyor.
Üşüyor parmak uçlarım.
Damarlarım'da ki kan sıcıyor etrafa.
Kan kırmızı gölgeler düşüyor şiirlerime.
Şimdi ben ölüm diyorum ya,
Kızıyorlar bana.
Söylesin ozaman o çok bilmiş şairler.

Yaşamak mı bu?
Yada ölmek mi?
Hangisiyim ben?

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1111320/ciglik.html>

Seyir defteri

Solgun bir gök
Islak kaldırımlardan bakıyor hüzün
Yağmura dokunamıyorum
Her nedense
Eski bir midye kabuğuna derdimi anlatıyorum
Seyir defterimden
Acılı hikayeler okuyor birileri
Oysaki o ben değilim
Göğsüme diziyorum bütün mısraları
Anlamsız bir şiir gençliğim
Öfkem de
Kırgınlığım da kendime şimdi
Bu satırları üstüne giymeye hakkın yok
Çünkü sen hiç bir yerinde yoksun
Tükenen ömrümün...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1111449/seyir-defteri.html>

Çizgi

Ölünce
Kendi yokluğuma bile alıştım mira.
Diz kapağından öptüm yalnızlığımı.
En çok'ta
Her yara kabuk tutmuyor onu öğrendim.
Her nedense yağmuru çok sevdim.
Uykusuz geçen
gecelerin sabahında
çirkin bir kadını seyrettim aynalardan.
Yorgun bir yüzün tuvale dağılmasını gördüm.
Bütün hikayeler aynıydı.
Odalar dağınık.
Sandık içlerinde hayal kırıklığı..
Ve yorgun yüz hatlarım..

Ben yıllarca
Rutubet kokan bir yalnızlığın içinde büyüdüm.
Adımı anlayışım bu yüzden.
Artık ölüme bir çizgi daha çekiyor mısralarım.
Şiir yazmıyorum.
Kırık dökük hatıralar
Dökülüyor göğsümden.
İçimde sonbaharlardan kalma
Hüzünler yansıyor saçlarımın her zerresine..
Üşüyorum...
Parmak uçlarımda bin yıllık deniz.
Herşey okadar boş ve anlamsız ki,
Git gide bitiyor ve ağırlaşıyorum.
Yalnızlaşıyor ellerim.
Sonra kalbim.
Uzağım kendime
Dokunmak ne mümkün.

Şimdi göğe söylesem,
sığarmıyım içine?
Yahut yıldızlardan bir hayat dizsem
avuç içlerime.
Bir kere olsa gülsem.
Yakışır mı hüznün düşmüş şehrim?
Aldırma!
Yazdıklarım şiirden öte saçmalık.
Her neyse işte...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1111612/cizgi.html>

Hayat ağacı

Artık bütün şiirlerim'de hüznün var.
Ve eskisi gibi
Sen kokmuyor satırlarım.
Bir rüzgarın uğultusunda uyanıyorum sabaha.
Her şey çok geç
Zamanın bir ucunda duruyor solgun yüz hatlarım
Ve çakıl taşlarından yaptığım bilyeler,
Bez bebeklerim,
Ahşaptan sandıklarım.
İçinde yok olan koskoca bir hayat...

Kendi hayatımdan çalışıyorum.
Ekşi erik reçellerini diziyorum üstü açık raflara.
Hayat ağacına
asılı kalan bir salıncakta hala çocukluğum.
Arkamda annemin elleri.
Kocaman ayaklarıyla üstüme geliyor dünya.
Korkmuyorum.

Yorgun bir bedene tırmanıyorum şimdi
Ayak izlerim
hiç bir yere varmıyor.
Ve dokunmuyor ellerim gök yüzüne.
Yağmurda dindi
Ve bütün uğultusu yarına kaldı suskunluğumun.
Her şey eksik
Bütün mısralar her birinden ayrı yazılmış.
Geçkin bir kadını anlatıyorum
Hiç kimse ben değil
Şiirlerimde dağılıyor zaman.
Tüvale yansıyan benim resmim..
Sadece bir göz yanılgısı,
Hepsi bu..."

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1111985/hayat-agaci.html>

Tılsım

Şimdi
Gel desen bana
Bir kuş konar sol omzuma
Yıldızları gökyüzünden toplar gelirim
Bir tılsım güneş kokar cümleler
Ellerim şairleşir yüreğinde
O vakit
Bütün yanık şiirlerimi unutup
Yeni baştan yazarım seni
Uçkuru bozuk
Heybetli bir sevdanın üstüne...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1112113/tilsim.html>

Serçe

Bir gün
Serçe parmaklarıyla
Yağmura tutulursa kalbim
Unutmaya vaktim olmamıştır seni
Ranzamdan çıplak kadınlar geçerken
Ve esmer
Belkide yalnız
Dudaklarına dokun bir akşamın kızılığında
Çırl çıplak bir kadın var orda
Hani özlersen delice
Ve sevişmek istersin
Dokunursun yağmurun tenine
Neden uykusuz kalır kirpiklerin bilir misin
Ardında bıraktığın ne varsa
Kokusu siner gövdeneye
Bilirsin gökyüzü kuşların
Rüzgar uzakların
Deniz mavi olduğun kadar senindir belkide
Sen şimdi ne kadar imkansız olursan ol
Özlediğim kadar hasretim
Sevdiğim kadar benimsin
Dokun yağmura
Sevgine ihtiyacım var
Ve kalbine
Anlamalısın...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1112309/serce.html>

Kağıttan gemiler

Bir yağmurun
ıslaklığında dokunuyorum geceye.
Sessizce,
Senden habersizce,
sevmeye koyuluyorum ellerini.
Kır düşmüş sakallarından,
Var oluşundan,
Canından bir parçayı alıp yüreğime koyuyorum defalarca.
Olmayacak bir aşkın son satırları bunlar.
Bağışla beni
Unutmayı bilmiyorum işte.
Hani o
şairin dediği gibi az sevmeyide...

Bir şiirini okuyorum.
Açık saçık
Siyah saçlı bir kadını öpüyorsun göğsünden.
Olur olmadık şiirler yazıyorsun ona.
Herşey gerçek
Kağıttan gemiler yok orda.

Bu son bahar
Yokluğunun kaçınıcı yıl dönümü bilmiyorum ama.
Defalarca ısladığım bir yağmurun
Ayak izlerini sürüyor tenim.
Denizi olmayan
Bir sabaha...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1112620/kagittan-gemiler.html>

Kurşini

Şimdi
Yalnızlığımın en soğuk hali
İşlek caddelerde yağmurun kokusu
Boş bir duvar kağıdına yazıyorum
Islak bir cam parçası düşüyor göğsüme
Acıyı hangi elimle çizsem
bağırma kurşini renkte cümleler birikiyor
Yağmurun sesi
Kuş sesleri
Rüzgar dokunsa bedenime şiir kokuyor
Islaklığı ondan kirpiklerimin

Sabaha kaç saat var
Yada yokluğumun hangi demindeyim
Bilirsin
Susmak için geceyi bekler bazı kadınlar
Sabaha herşey değişir
Aynadaki yüzler
Hatta güzelleşir
Unutursun karanlığı
Arka bahçesinde sardunya kokulu evin

Şimdi yutkunamıyorum bile
Kabuk tutmayan yaralarım
Sonra ilk bakışta unutulmuş acılarım
Pencere pervazından sarkan yalnızlığım
Hatta ben eskiden de böyleydim
İncinirdim
affederdim sonra
Ama sonra öğrendim yaş olgunlaşınca
Saç ağarınca zaten anlıyor insan
Her şeyin yalan
ve her şeyin aslında bir hiç olduğunu

Neyse, öyle sustum demekle olmuyor
İç sesime yenildim yine
Birde kalbime...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1112982/kursini.html>

Keyfe keder

Kopkoyu
Bir karanlığın içindeyim.
Çocukça düşlerim eski bir yalan.
Artık maviye boyanmıyor ellerim.
Ellerim ki,
Güneş yanığı şiirlerimden kalma.
Bir şair vardı eskiden
şimdi o'da yok!
Kopkoyu
bir acı dağılıyor yüreğimin ıssızlığında.
Birde yalnızlığım
Keyfe keder...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1113114/keyfe-keder.html>

İsimsiz

Yazdığım
Şiirlerle değil mira.
Sustuklarımla şair oldum ben...

Özge Özgen

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1113273/isimsiz.html>

Eflatun

Yanık
Bir şiirin içinden geçiyorum.
Küf kokusu dağılıyor
yağmurdan ıslak bedenime.
Nereye dokunsan acıyor
Bir sancı birikiyor sanki göğsümün üstünde
Tam o vakit ;
Yalın ayak bir denizi öpüyorum.
Gölge çiçekleri bırakıyorum kıyısına hayatın.
Ölüme tek bir soluk daha yakınım şimdi
Dilimde çözülmemiş mısralar.
Yazıyorum işte!
Kalp şiirden ne anlar.
Bir zehiri içiyorum soyunurken üstüme eflatun gece.
Gümüştten yıldızlar düşüyor ellerime
Susuyorum.
Hiç anlamadığım bir dilde konuşuyor herkes
Şair değilde,
Bir ressam olsaydım keşke.
Nasıl anlatılır ki başka
Bu hikaye.
Kendimden başkasına?
Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1113601/eflatun.html>

Dolunay

Sol yanım hep eksik
Hüzün mavisi geceler düşüyor
sayfa arası yalnızlığımdan.
Yatağıma uzanıyorum.
Bir kaç yıldız sayıyorum unutmak için.
Ellerimde eskiden kalma çizgiler
yerleşiyor yüzüme.
Ne kadar yorgun olsam da
bir şiire anlatıyorum,
ve yazıyorum.
duvar diplerine iğde ağacının kokusunu.
Ne kadar yorgunum bilemezsin ki;
Susmak için değil,
gerçekten uyumak istiyorum.
Biliyorum,
Şimdi dolunay izliyor beni...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1114013/dolunay.html>

Neyse

Biliyor musun?
Üzülüyorum artık eskisi gibi.
Hem ben tıkadım kulaklarımı
Gelene gidene,
Ve her şeye.
Sadece kendime kızıyorum.
Düşünsene;
Hiç dokunmadan
kopardım bir çiçeği kalbimle.
Temmuz sıcağında yağmurlara özendim.
Yada gülmeyi bilmedim.
Her neyse.
Bunu anlatmak çok zor bir şiire..

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1114291/neyse.html>

Kabuk

Şimdi
Nerden başlasam sarmaya,
Su sızdırıyor kabuk tutmayan yaralarım.
Öylesine öfkeliyim ki geçen zamana
Onlar vız geliyor bana.
Önceden olsa ağlardım.
Bağırır, çağırır,
Kırar dökerdim.
Bu suskunluğum hiç adil değil.
Ah'ları mı derin bir kabuğa gömdüm.
Eylülün sararmış hüznü kaldı yüreğimde.
Ben öyle uzun mektuplar yazmayı da çok sevmem.
Yağmuru severim,
Sonra kuşları.
Sonrası açık saçık sarı bir gök kuşağı
Yamalı bir hayat geçiyor üstümden işte.
Takmıyorum eskisi gibi.
Hani anlayacağın
Dokunmuyorum olur olmaz papatya yapraklarına.
Düşünsene, ya üşürse yalnızlık
Kırılırsın diyorum kendime.
Susun!
Göz kapaklarım ağırlaşıyor
Sonra kalbim.
Üşüyorum
Sonrası olmayan bir sabah...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1114603/kabuk.html>

Çöl

Varsın mevsim son bahar olsun.
Dökölsün üstüme senden kalan yarınlar.
Varsın yağsın üstüme hazan,
Vursun ayazını yüzüme rüzgar.
Biliyorum doğmayacak üstüme
gecenin sabahı,
Değmeyecek yüzüme nefesin,
Açmayacak hiç bir mevsim
mor beyaz menekşeler.
Varsın kurusun sensiz bütün baharlar,
güller zambaklar.
Varsın yüreğimde
Çöl olsun sevdan...

Özge özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1114821/col.html>

İz

Susarken,
Keyfe keder acılar biriktiriyorum içim de,
Yorgun mısralar.
Geceye gözyaşı düşüyor şiir değil.
Sonrası eylül hüznü.
Eğer soracak olursan,
Hep ayını bildiğin gibiyim.
Eskimiş bir resimde görmüşler.
Hayli çirkin,
Bir hayli yorgun,
Değişen sadece yüzümdeki izler.
Bazı geceler,
Çıplak kaldırımlar da
Biriken bir yağmurun gölgesine düşünüyorum.
İrili ufaklı çakıl taşlarından,
Utangaç turkuaz mavisi bir gök yitiriyorum avuçlarımda.
Sessizce ağırlaşıyor bedenim
Ölümden önce son şiirim bu.
Yalnızlığa gidiyorum.
Sormayın adımları, yaşımı,
Bu hayat benim!
Hiç kimse değilim...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1114955/iz.html>

Gül rengi

Eylül de geldi,
Bir diş iziydi avuçlarımda bırakılan.
Sonrası bıçak sırtı acılarım.
Susarken şiir yazıyorum.
Sayfa aralarına
gül rengi solgun bir gök yüzü bırakıyorum.
Islık çalıyor birileri gidişime.
Gün akşam olmakta.
Hiç dokunulmamış bir hikayeden
çıktım geldim.
Üstüm başım çırılçıplak
Bir eylül düşüdü benim ki;
Uyandığımda
Bir deniz geçti üstümden.
Ben o an öldüm...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1115324/gul-rengi.html>

Kim

Eylülün
suçu yok elbette, şirin'de.
Sararan bir kalp düşünün orda.
Bütün dillere
Ve her şeye uzak!
Sonra solmuş,
darmadağın edilmiş sayfalar var.
Mürekkebin dahi değmediği
ellerimin de.
Yazdığım hiç bir hayat hikayesinde değiller;
Bu yüzden bu kadar sustum.
Bir tek şiire sığındım.
Bunu kim anlayabilir?
Hiç kimse...."

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1115485/kim.html>

Muhteşem

İlk defa
Bu kadar erken uyuyorum
Bir komidinin üstünde beyaz perde
İçli bir şiiri yazarken
susuyor sol göğsüm de ölü güvercinler
Uyurken bağıyorum duvarlara
Bir gölgeyi ezberliyorum sanki
Kaç dikiş lazım
bu şiire?
Ya da kaç mısrayı öldürüyor gece?
Yatağında bir yabancı
Durmadan bir yelpazeyi izliyorum
Bir kadın dağıtıp duruyor kızıl saçlarını aynada
Sonbaharı alıp gelmiş
adı Eylül

Kaç ah lazım bu şiire?
Dudaklarım da izi kalmış hasretin
Göğsüm'de kurşun yarası hüzün
Sabaha erken kalkıyorum
Naftalin kokulu sandığımda beyaz bir örtü
Durmadan ölümü hatırlıyorum
Geçerken üryan mavisini bir deniz üstümden
Yaşamak niye sanki?
Kaç şiir diktim
Kaç mısra yorgun düştü bir çizgi gibi
delik deşik yüreğimde

Unut demişti şair
Unutulmuyor
Kalıyor bir köşede yalnızlığım
iz gibi
Susuyor ellerim
Ve kalbim
Susmak
Ne muhteşem şey

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1116193/muhtesem.html>

Eksik

Artık
Uzun bir geceyi yazıyorum şiirlerime.
Eksik mısralarıma göz yaşı döküyor eylül
Hiç bir şey değişmiş değil
Dün nasıl bıraktıysam
öyle devam ediyor hayat.
Eğri bir bıçağın ucunda duruyor kalbim
Sanki, hiç açılmamış
üryan bir denizin dibinden çıkıp gelecek çocukluğum.
Bez bebeğimin kokusunu özledim
Bir fesleğen gölgesi olsa uyusam diyorum.
Göğre baksam
Şiir okusa bir şair;
Ve çoğalsam.
Ölsem her dizede
Yağmur kimin umrunda...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1116362/eksik.html>

Ay

Her gün
biraz daha lyorum
Eylülün diş izleri kalıyor bedenimde
Susarak konuşuyorum
açık saçık bir şiirde
Avuladığım hiç bir iz senden yana değil
Dokunduğum yağmurun sesi
Ve ıslak pencere pervazları
Sesini zlyorum kimi zaman
Kokunu hiç duymadım
Ve hiç bilmiyorum nasıldır ellerin
Uyusam
Çok uyusam
Islak bir fesleğen kokusu dolsa odama
Göğsümde, paramparça sigara yanığı şiirlerimden
derin bir acılar bırakıyor zaman
Ay ışıldıyor
Türkuaz mavisi bir örtünün üstüne
Sessizce lyorum
Yinede "gitme" işte diyemiyorum...

Özge zgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1116528/ay.html>

Tanık

Geceye
anlamsız bir şiirle başlıyorum
Tanıksız cümleler biriktirdim içimde
Ellerimde ahşaptan dizeler
Şiir yazıyorum işte
Yağmur nasıl sevdiysem öyle
Yada bir okyanus uzaklığında bir denizi izliyorum
Türkuaz mavisini bir gök
Islık çalıyorum
kamburu çıkmış acılarına
Bir heykel parçasından daha büyük ellerim var mesela
Ve daha soğuk duruyor gövdem
basmadan bir elbisenin üstünde
Islanmak çırıl çıplak bir kadın yapıyor beni
Avazım çıktığı kadar şiir yazıyorum
Kaç kişi okuyor
ve anlıyor beni hiç sormadım

Nefretim bile kendime aslında
Ne yaşamayı becerebiliyorum
Ne ölmeyi
Hiç gibi mısralara taşıyorum
kendi yokluğumu
Sonra derin bir yalnızlık başlıyor kaldığı yerden
Dahası yorgunum her şeye
Ve bu Eylül
Daha çok üşüyorum...

Sen şimdi bana değilde,
Kırpiklerimin ucuna birikmiş yağmur damlalarına sarıl ki;
Sana sevmeyi anlatsın çocukluğum
Birde ölmeyi...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1116691/tanik.html>

Kekik

Ben ki
Yorgun bir kadınımla
Üşüdüğüm de yüreğine dokunuyorum
Kekik kokuyor yağmurun elleri hala
Acıyı sol göğsünde taşıyorum
Yarım bir ay parçasına dokunamıyorum bir süredir
Kızıl bir gök yüzü karşılıyor beni
Rensiz duvarlar
Gıcırdayan kapılar
Ve solgun yüz hatlarım
Yorgun sayfaları çeviriyorum hayata dair
Eski bir şiirde adın geçiyor
Beyaz bir elbise giyiyorum üstüme
Sırtımda kamburu çıkmış
acılarımın derin izlerini taşıyorum hala
Ve hala yaşıyorum
ellerim olmadan

Ben bu şiiri
bir gece yarısı yazıyorum
Üstümde basmadan bir yalnızlıkla
Işıldayan bir yıldızla seni soruyorum
Adını yazdığım her şiirde
Ölümü öpüyorum göğsünden
Sen duymuyorsun...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1116878/kekik.html>

Boş

Eylül işte
Adı üstünde.
Herkesten çok ben üşüyorum,
Ve yorgun düşünüyorum
Başı boş uçkuru bozuk
sayfaların üstüne.
Yinede unutmaya kıyamıyorum
seni işte.
Belkide hala seni sevdiğimdendir
bu sessizliğim.
Ama sen duy beni
Olur mu?

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1117194/bos.html>

Sayfa

Ŗiir iŖte
Ne yazsam yüreğe dokunuyor öznesi
Geriye kırık bir kalp bırakıyor
Ve acı mısralar
Hiç bir zaman içinde biz olmayan
Gğsmnden l kuŖlar tnyor ne zamandır
Geceyi bekliyorum
Belki altını karalarım bu yaŖadıklarımın
BoŖ sayfaları çeviriyorum
Yıkık duvarlar örüyorum kendime
Dağınığık boŖ ve anlamsız
Göğü izliyorum
Uzun bir yol dŖyor önüme
Hiç bilmediğim
Ve gitmediğim
En çok bu saatlerde susuyorum
Bir ezan sesinde kayboluyor tüm yaŖanmıŖ hayat hikayeleri
Yorgun yüz hatlarımdan
İstanbul geçiyor
Yıkık bir köprü
Ve sulara gmlmŖ hayal kırıklığım
Bütün gemilerin ardından el sallıyorum
Geri dnŖ olmayan bir çağ
Eski yıkık harabelerle dolu bu Ŗehir
Artık hiç bir Ŗey ifade etmiyor.

Özge zgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1117548/sayfa.html>

Çamur

Kırılıyorum işte
Anlamsız bir noktada yüzüme dokunuyor çizgiler
Tutup gülüyorum bende
Elimin dediği ne varsa
Küflü bir elma sepetine dönüşüyor
Yada çamurlu bir ırmağın dibe vuruşunu izliyorum
Kısır döngün de yüreğim
Bir ad var
Bulaşık süngeriyile yıkayıp temize çekiyorum
Bir ipin ucunda ölen mısralarımı
Pembe çikolata jelatinleri dağıtıyorum
yaralı kadınlara
Susuyorlar

Kabuğun üstünden bakıyor herkes
Üstüme ne giydiysen
Vişne reçeline bulaşıyor yüzüm
Sonra ellerim
yara bere içinde
Dizlerimin üstüne kalkamıyorum
Protez bacaklarım kırılıyor
Hissetmiyorum
Hatta sevmiyorum kimseyi

Şiir değil bunlar
İçimde bir şeyler kanarken
tutup gök yüzüne savuruyorum mısraları
Sonrası dinmeyen bir yağmur başlıyor kirpiklerimde
Islak bir yıldıza sarılıyorum
Kuytular mavi
Sabahı bekliyorum,
Ölmeden
uyandır beni....

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1117946/camur.html>

Fısılda

Her sabah
yeniden başlıyorum kaldığım yerden
Hiç bilmediğim bir hayatın
üst katından geçiyor ayak izlerim
Yorgun sayfalar çeviriyorum
uzun zamandır
Aşk'a tasavvur etmeyen.
Duvar diplerinden iğde ağacının kokusunu alıp geliyor rüzgar.
Ölürken dokunuyorum
bir gölge çiçeğinin kalbine.
Ondan kimsesiz kalıyor ellerim.
Ve soğuk bir yağmur vururken gecenin yüzüne
Uykuya dalıyor geçmişim.
Solmuş bir fesleğen yaprağına saklıyorum sesimi
Duyarsan
birgün seni ne çok sevdiğimi
Sadece fısılda olur mu?
Ve unutma adamım!
Aşk yalnız kalandır...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1118054/fisilda.html>

Düş

Ortadan
ikiye ayrılmış pulsuz mektuplar gibiyim.
Düş yerimden kanıyor ellerim.
Eskisi gibi şiir yazamıyorum.
Yorgun sayfalar çeviriyorum yarına dili olmayan.
Duvarlardan yosun kokusu sarıyor her yeri
Yağmurun ıslak dudaklarına sarılıyorum.
Susmak bana göre değil
Şiirden öte bu yazdıklarım.
Gök yüzü ağlıyor
Yer yarılıp içine giriyorum.
Ve koca bir şehir geçiyor üstümden.
Ölüyorum...

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1118384/dus.html>

Islak

Bu aralar hiç iyi değilim
Eylül işte
Adında hüznü bir yüzü taşıyorum
Yorgunluğum diz boyu
Dudak uçuklatan bir özne var şiirlerinde
Kuruyan bir yaprağa anlatamıyorum bunu
Mevsim çöl döngünde
ellerim kış
Avuçladığım saçların dağılmakta gök yüzüne
Şimdi daha
Islak bir kadını ben
O yüzden susmaya geliyorum yanına
Ve gökte telaşlı bir yağmur bir başlıyor
Mevsim son bahar.

Özge Özgen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1118865/islak.html>